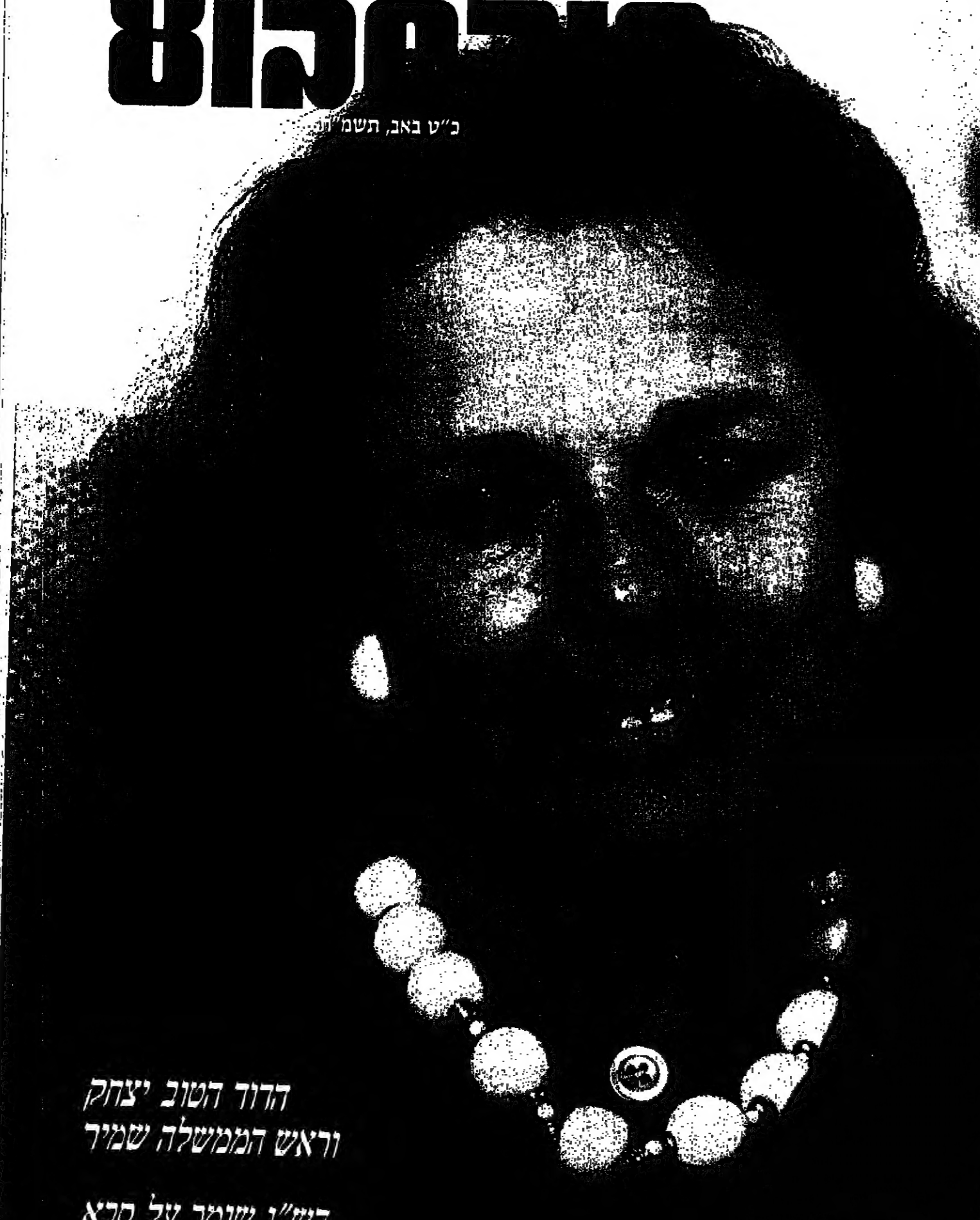

מעריב הפסח

כ"ט באב, תשמ"ז

הדוד הטוב יצחק
וראש הממשלה שמיר

הש"ג שומר על סבא
וסבתא אקדרט

אמנון ברנזון . פרק ב'

הזדה מאופר
משון כשהיא
הזדה לבד

חדש! רעפי אקרשטיין
רעפים חוקים מבטון לחץ

יופי שאקרשטיין בסביב

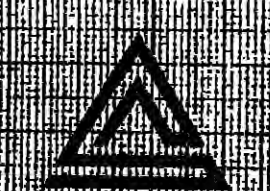
רעפי אקרשטיין - הרעפים הטובים בישראל

היתרונות המובהקים של
רעפי מבטון חלוחץ על פני
רעפי חרס חרצילים, חפכו
אותם וזו מכבר לרעפים
המועדפים באירופה
ובארה"ב.
עכשיו חברת אקרשטיין
מציגה גם בישראל את
רעפי אקרשטיין על כל
יתרונותיהם היחודיים:
• חרעף יחיד במגוון
צבעים: אפור, לבן, אדום,
חום אדמה, שחור, חום,
גוון חרס, גוון שתיק.
• עמידות גבוהה ביותר
כנגד חוירת מים.
• חוזק פיזי רב ויכולת
מעמס גדולה ביותר (מעל
250 ק"ג).
• גימור מדויק.
• התאמה גם לשימושים
נמוכים ביותר.
• דיו תקן ישראלי ועמידה
בדרישות תקנים אירופיים
מחמירים.
• משקל זחל לרעפי חרס
(לפי מ"ר).

30 שנות אחריות - וזו לא טעות!

לא במקרה אקרשטיין
הינה החברה היחידה
המעניקה 30 שנות
אחריות!
רעפי אקרשטיין מיוצרים
על פי הסכמי ידע
עם חברת איטלקית מן
המובילות בתחומה.
תהליך הייצור חסודני
ומגשן הבקרה הקפדני
מבטיח רעפים באיכות
מעולה ללא פשרות.
כשמאחריהם עומדים
הנסיון והאמינות היחידים
של חברת אקרשטיין.

הזדה מאופר

מיב עם מחדש כביסה

מאחר ונשטות סתיו
החליטנו להעלות את המחירים
למחירים המלאים. לכן החלטנו
להעלות את המחירים ל-23,000.
לכן החלטנו להעלות את המחירים
למחירים המלאים. לכן החלטנו
להעלות את המחירים ל-23,000.

עם מחדש כביסה
קניין שרידות
קניין

המשביר לצרכן

21.8 - 26.8.88

סיום המכירה הגדולה של סוף העונה

עד 50% על הלבשת והנעלת קיץ הנחה

כולל מוצרי האיכות
St Michael MARKS & SPENCER

ב-1.9.88 חוזרים לבית הספה כדאי להצטייד במשביר לצרכן.

מבשרי בתיבה	מבנסי התעמלות	מבנסי ג'ינס	מבנסי חולצות	מבנסי בית-ספר	מבנסי גרבי ספורט	מבנסי צעצועים	מבנסי ג'ינס	מבנסי חולצות	מבנסי בית-ספר	מבנסי גרבי ספורט	מבנסי צעצועים
25%	20%	15%	15%	15%	15%	15%	15%	15%	15%	15%	15%
25%	20%	15%	15%	15%	15%	15%	15%	15%	15%	15%	15%
27%	20%	15%	15%	15%	15%	15%	15%	15%	15%	15%	15%
29%	20%	15%	15%	15%	15%	15%	15%	15%	15%	15%	15%

תזני קניה של המשביר לצרכן-מתנה שכדאי לתת-מתנה שכדאי לקבל

מלך של מלך

הנהלת המגזין

מה עושים עכשיו עם הכסף?

לבנק הפועלים, הבנק הגדול במדינה, יש בשבילך יותר תכניות השקעה מאשר לכל בנק אחר.

בוא וחראה איך פועלים טוב יותר
בנק הפועלים

רק בנק הפועלים מציע לך למעלה מ-70 פתרונות ריווחיים, בכל תחומי החסכון וההשקעה, המתאימים לכל צורך שלך. לדוגמה:
גם הצמד למדד וגם הגנה מפני פיצוץ - במסלול מיוחד של תכנית "מטמון תשואה", המבטיחה מענק מיוחד במקרה של פיצוץ.
גם ריבית גבוהה וגם שמירת על נזילות - בפקדון "השקל הרווחי" בריבית "מריים" + 2% ל-12 חודש.
גם חסכון צמוד וגם אפשרויות משיכה לזמן - במסלול "פריים-מדד" של תכנית "מטמון תשואה" הפאנשר משיכה כבר חל מ-3 חודשים ועד 6 שנים.
גם אם אינך לקוח של בנק הפועלים, תוכל לטניף הקרוב אליה ותראה איך פועלים טוב יותר, בבנק הגדול במדינה.

סופהכוח

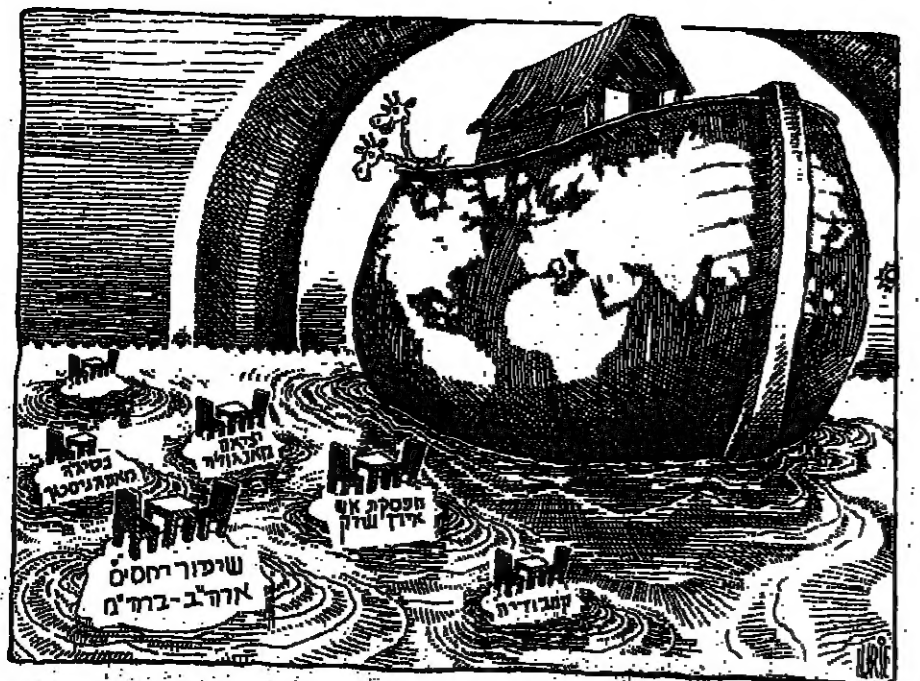
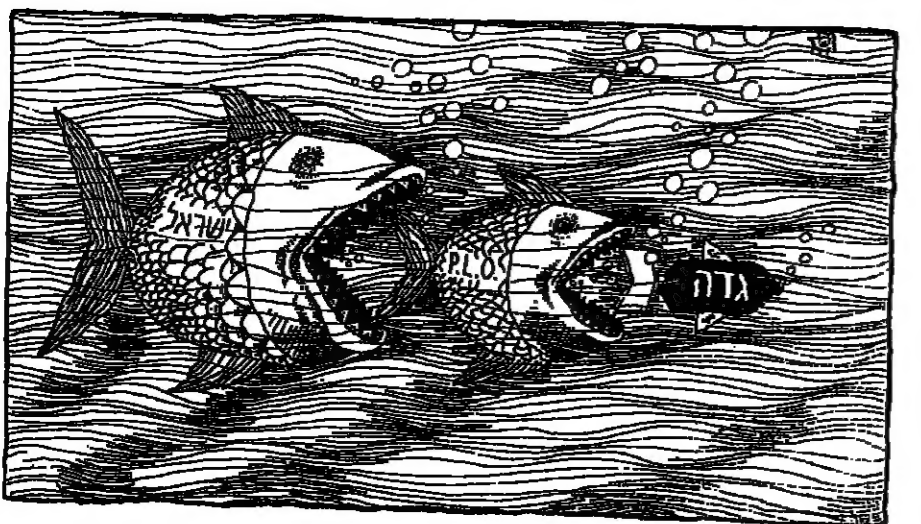
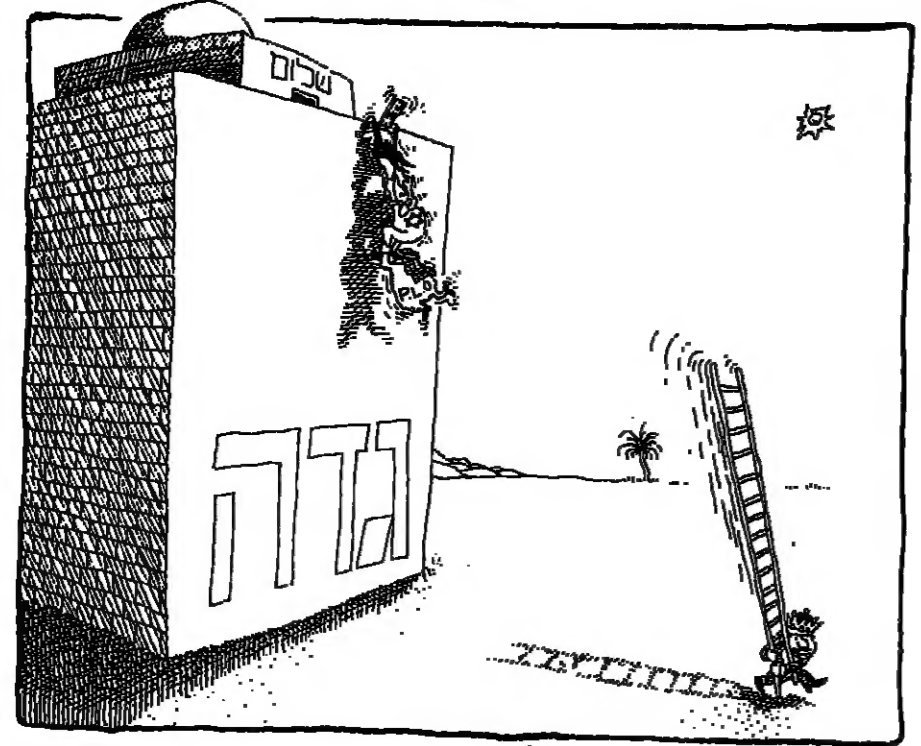
כ"ט באב, תשמ"ח 12.8.1988
© 1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition

- 6 יידיש מוגנים מאוד
עמנו לב
- 10 הרוד המוכר יצחק ודה"מ שמיר
נרית שוק
- 14 עכשיו, כשהיא יהודיה לבד
סימה קיטן
- 23 טיול מופשט, סמטאות צפת
נלי פידלנדר
- 27 לאכול בחוץ
טאלי
- 28 שחח פרטי, עמי שביט
נורית ברעקי
- 32 העץ האחרון
יהונתן גפן
- 34 המתת חסד. חסד עם מין
מיכאל שטר
- 36 פרק ב'
אביבה לורי (מין)
- 41 שיפורים
מאיר עדיאל
- 42 פגשנו
יגאל לב
- 43 חיים ואהבים
חפז אבידור
- 44 הורוסקופ
רות אלי
- 45 מעייב לילדים

מקום ברבית סאמר ביירושלים. תורח תכונות.
מחיר בעת 14. צילום בני גלור.

עורך עמנו דוריאן
עוזרת עורכת דניאלה בוקשטיין
עוזרת עורכת אורית ורדאל
עורך ציפי יונתן
מנהלת אדלי אנשיל, נטע ברינשמן
מנהלת אורי דין

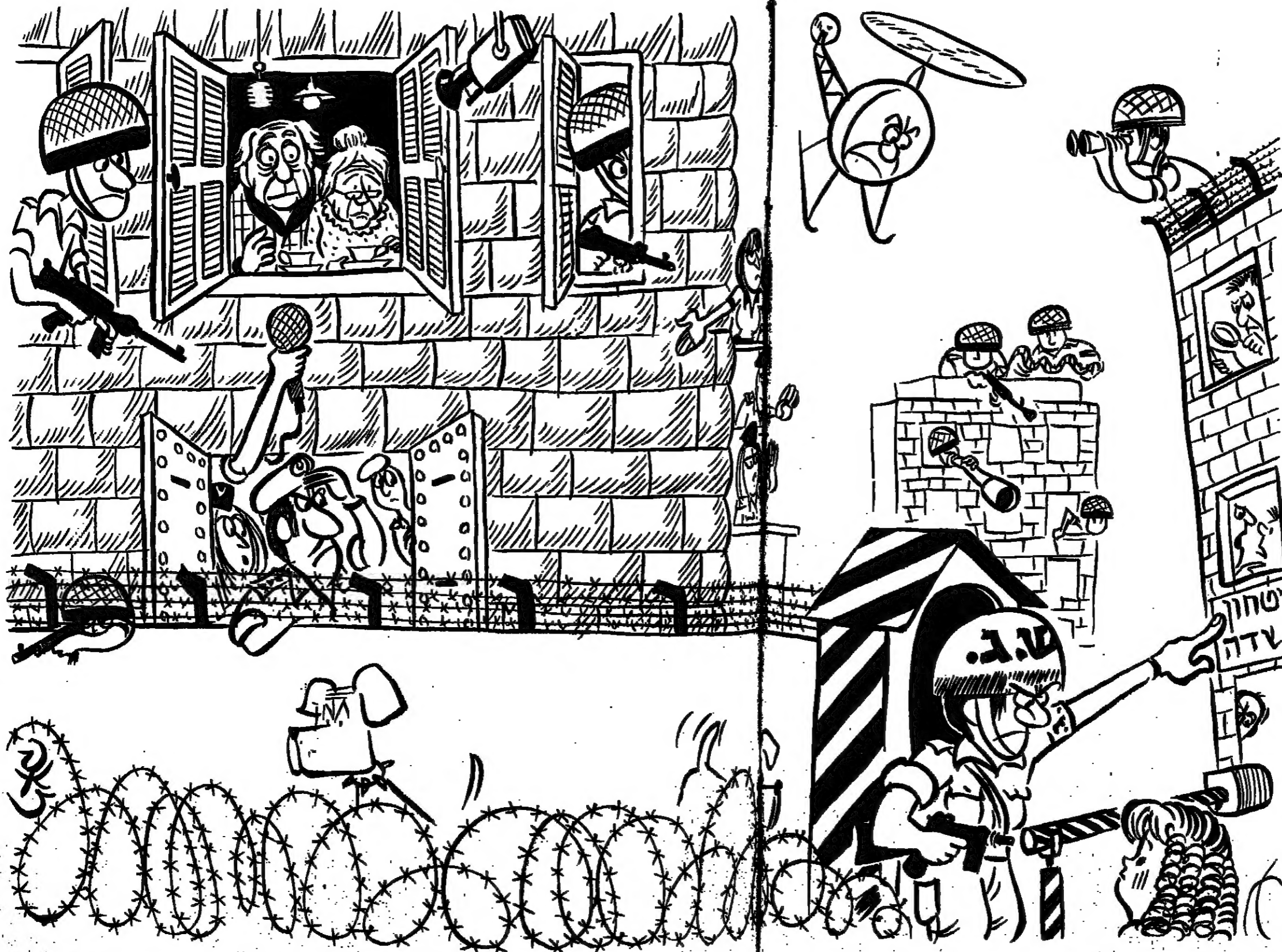
כ"ט באב

סופהכוח 5

דיירימונים מאנד

כשהתכבדות של יעקב וסוניה אקרט
באות לבקר את סבא וסבתא שלהן
בביתם שבחיפה, הם צריכים קודם
להשיג אישור מבפחון עדה
ולהחייב אצל השרג. הדואר של
סבא וסבתא מגיע לבודקה של
השרג, יש אצלו קו מלפני מיוחד
לבידור זהות מבקרים. כאשר הבת
מביאה מצדנים לחוריה, היא אינה
יכולה לפרוק אותם בחצר. בגלל
עניוּת ספקאי מתגוררים יעקב וסוניה
בחור מחנה צבאי. הם היו שגחים
לצאת, לעבוד לבית אבות או
לדידה קטנה ליד הילדים, אבל
הבירוקרטיה חוגגת וזה לא בשום
וזהוּם עובר, וסבא וסבתא מאשיכים
לגור בדידה ששאחורי הגדרות
ולתרגיש מאור־מאד מוגנים.

תאגת עמוס לבב

ב שבוע שעבר הלכנו לבקר את סניזה ויעקב אקיס. הם מתגוררים בבית אבן ישריפה, בשכונה שקטה ויוקרתית על הכרמל בחיפה. אבל השיג המוצב כניסה לא איפשר לנו להיכנס.

אדם קוראים נכון, הש"ב לא השועה. הש"ב הוא אם תאמנו את הניקוד מראש. השבוע בשלילה. הוא הפנה אותנו אל משרדי כסחון שרה שמעבר לכביש. חצינו את הכביש. שכנה בבית סמוך חלתה כבישה. ילדים שיחקו במגרש חניה. שתי נשים מבוגרות ישבו על מסלול ממותה לץ אורון וגילולו שיחה. שכונה נעימה. כסחון שרה כבר היה סגור.

חורגו אל חש"ג. "סגור שם", אמרנו לו. הוא חביס בשעון. "אה, נכון, אמר, "כבר אחרי חמש. זה סוגרים במהש. הוא שלפן לסמל-חורג. התחילו לרדושי כמו במילואים. הסמל-הגיע. לא תוכל להיכנס אל משפחת אקיס, אמר בקיצור. "המפקד נסע הביתה. כמעט שרה מטר. מה שאל אל משפחת אקיס צויר לעבר בריקה כמחזית".

יעקב אקרט, יהודי חביב בן 83, הוא רייד מוגן, מאור-מאור מוגן. ולא רק על פי חוק הגנת הרייד. בגלל עיוות קפסאי הוא ואשתו מתגוררים בתוך מחנה צבאי, וכל מי שבא אליהם צריך לעבור בדיקה מסוימת. אבל במתח שדה היה סגור.

"מצטער", אמר והסגל לחורן, "תבוא מחר".
 "מה זאת אמרת תבוא מחר?" שאלו. "כאנו
 לבקר את משפחת אקסל, ואנחנו רוצים להיכנס היום.
 עכשיו".
 הסגל משך בכתפיו והלך. עברו עשרים דקות.
 השאגה. חברתי הסתבר כבר סימח תלחוט. ביטח מול
 והולך של ירדן. ביקשנו להישאר. חששנו להחשש
 למשפחת אקסל. היה טלפון ב"בורסה" שלו והוא

ଅନୁବନ୍ଧ ୬

חיללים. למטה יעקב ארס העזרים לא התעורר
ההמלה של העצורים הנחשפים. יחיד נעים, נכוד
מזל, "כל זה חרות לא נדירות, אלא תעשה
עץ בלומה עץ גדול תעשה אותו חלום.
איריסם העסק עזש מושגים, לא בני
הוא ארס העזרים, עזש מושגים, לא בני
לדעם. בדירות פסל שמחה בצני, לא יסבן כל
שטח עגורים, עזש מושגים, לא בני
על מדרם חיללים עזש, שיהיה בלתי חלומות
הם עזש "מחנה מרכזי", אלא שאל כל משה חלום
הוא עזש "מחנה מרכזי", אלא שאל כל משה חלום

[illegible]

לצל. מתיאק אקרט יורה למטה, וחלבה הייסר אל
מספיק התורן. חלבו עור עור וקוט, הסלפון
בוברקל על חשב' צילצל, מישתן חן וזרזת, הוא
חן ולו לטובט.

בית האבן הנדל, עץ הצר של שני רזום, הוא מה
אקרט כרובש נמשח. הוא היה שייך לאבן יור, מרשש
הקלה חלבה על חשב' אבן, הוא משהשטורו ממשל
נכחית בנזן, מלחמת השחרור. כאשר שכחו הקרבות
בזמן. יור, הנמשח, נמשח יריות לאתניהם. ארבע
האבן על שני נכחית, יריות מרחות. 120 מרשים מרשים
של אל יורה.

מאליט

מחוז קלוריות מכל
משיקה קל אחר!

הטעם התוסס של הטבע

תחושת אין אונים, כתוצאה מתחושת "אין עתיד" לפני שלושה שבועות הגיעה לביקור הבכור משה. נערה בבת 17. בידור עם בורה אחת, בנה, וזה יבוא לחצר. אחר, חתן, צילם אותו בחצר הבית. הסבא והסבתא. חלגו לא אחר, לבוא. הסבתא של החתונה, משטרה חתונה, והוא נעצר על צילום משטרה. צבאי, במשטרה חתונה, והוא נעצר על צילום משטרה. כאשר הוא שב מהמשטרה, כבר לא נגנו לו להגן לבית הורי אשתו, שם שרר בני משפחה וילדי.

אחר כמה ימים שב שני הבכורות, ונשים בן 17 ובת שש, מטיל במרכז הבית. לך נגנו לך להיכנס והגנו אותן לבטחון שרר כאשר הבת רחל ויינשטיין מציגה את האישור, היא אינה יודעת אם לבטח או לצאת. "נא להבטיח את לילך והגנו לבטח לך את משפחתך", כתוב בפתק החתום על ידי רמ"ל ליל ברעמי, ראש מדרס אבנר כח ארם.

נכון להיות, מנייה אקס צריכה להוציא וסין מיוחד לכל מבקריה. היא מבקשת מהם את סט תעודות הזהות שלהם, עוברת את הכניסה למסלול שדה, מציגת אישור כניסה ורק אז יכולים אותן להכנס לביתם, שבו היא מתגוררת כמעט ארבע שנה. יש לה גם אישור חירש בשביל העתה וזה לא יאשר בכל עת שהם באים לבקר את הוריהם. אומץ שזה רק עניין של זמן עד שהוא יתפוצץ, "א" צריך לעבור תוקף בכל פעם שאני עוזר בקד אה הורי אשתך" - הוא שואל, ועדיין מתקשה להאמין שכל זה אכן קורה לו.

"מי שרצוה לבקר אותנו צריך להודיע לנו מראש ואני מציגה לו אישור", שבה ואמרת מנייה חתונה השלמה בקלה, בעלה, יעקב, אפילו מולוץ, "יש שבתות נבנים לא יכנסו אלינו, יש מה שמירה מעלה אתה שואל אם אנחנו מרגישים חשבוניו, רק את ימים טובי".

אבל מנייה כועסת, "מתאכזרים אלינו, זה אומרת, 'זהו התאכזרות במלוא מובן המלה, זה רוצה לשכור אותנו, כי שצבא, כל חיינו בגרע פה, עמנו קשה, אנשים בניגון מזכרים את דירותיהם ועוברים לבית אבות, אנחנו אפילו את זה לא יכלים לעשות, כל שאנחנו רוצים זה לעבור לגור ליד בנות, למה לא מאשרים לנו את זה? חבל צריך לגלות קשה וזה לב".

היום, היא מסיפה ואומרת, האווירה החתונה והדילים והחילול כבר לא מקיימים להם רבות שלה במשפחה. "מה עשיתי? היא שואלת, 'מנעם במהלך זה ועם נגד כל צדדים'".

סוניה ויעקב אקס: "אין לא מתביישים לעשות את זה לאנשים וקניסו" (צילום: דודן חורוביק)

לאנשים וקניסו" מנייה ויעקב אקס תחליט - בצער - להישר מביתם. הנישן רוצה לעזוב את הבית שבו חשמו כמעט ארבעים שנים מזוהים, שבו גידלו את ילדיהם. לא בלב קל החליטו לעזוב, אך הגיעו מים עד נפש, ואו החלו חילוני מתכבים. מנייה ויעקב אקס עשו הכרה מחדשת עם הביורוקרטיה הישראלית.

כתבו לגבית רבה קריא, ראש מערכת נכסים במשרד הכסוף. הסבירו לה שקשה להם עם השכנים החרשים והם מוכנים לעבור אם יקבלו תמורת דירתם 60 אלף דולר. דירה באזור יוקרתי זה, בגודל של 120 מטרים רבועים, עולה היום לא פחות ממאתיים אלף דולר. בני הזוג אקס יודעים את היטב "אבל זהו בית ישר, מבקרי מר אקס כשנשאל מדוע נקב בסכום כה נמוך, "זהו בנאי מפתח, כל מה שאנו רוצים זה סטט שיטפיק לנו לעבור לבית אבות או לדירה קטנה לא רחוק מן הילדים".

הביורוקרטיה הגיבה די מהר, אחרי שלושה שבועות השיב להם מר יוסף אילן, מנהל מחלקת עסקאות נכסים במשרד הכסוף, ש"אין לנו עניין בידור שלכם", הוא הגנה אותם לבעלי הבית, חברת "שיכון עובדים".

עודכן דין נכנס לחתונה. העסק חזל לחתונה, ותגם של בני הזוג אקס, אחר ויינשטיין, בעל מפעל, הביע נכונות לרכוש את הדירה כדי לחד את העניין. ע"ד יוסף אהרונסון, בא בוחה של "שיכון עובדים", הביע נכונות לרכוש את הכניסה בדירה מבני הזוג אקס.

חלפו כמה חודשים, רבד אל קיד, מכירתם של מנייה ויעקב אקס. המשיכו לחתך בבטחון שדה, החזיר השאיר את הדבר אצל הש"ג גם עורכי הדין והמשיכו להתחבב. בתוך הבית, הגיעה שוב לביקור מולדת, וככתוב מכוב ארוך וגרש לאליט שולמית ליגום, נציג תלונה הציבה בצדל, "ועדעתי ללמוד באזור שירות לב מתיחסים לשכנים הגדלים אל חרי הקשישים. אינני רוצה להתעלם מהתנהגותם של כמה חיליים טובי לב, אלא שהמדיניות הכללית היא המטרידה אותי". להלן פטחה בתיה מצר את מסכת היסטוריה מעורבים על תוריה הקשישים שנקלעו למבויים קטקאיים בתוך בסיס צבאי שמור, וסיימה באלה המלים: "אליט ליגום הנכבדה, אני שבה לארד"ב בלב בבר", הגיעו מים עד נפש... אני רוצה לקנות של מנהלים נגד חרי מלחמה תחש מכונת". אליט ליגום השיבה מיד, היא הבטיחה כי אין שום כוונה לשרר את מנייה ויעקב אקס או להניח להם, אך יש לומר כי זוהי חרדה צבאית והלחל עליה הדרואת המסובלות לגבי הגבלת כניסתם של מי שאינם מורשים לכך". בסיום מתבהב הקצר היא מנחלת לבני הזוג אקס כל טוב.

מנייה ויעקב אקס כתבו אלוף פיקוד הצפון, עם התקיים לנציג קבילות הציבור ולראש הממשלה, אריה וילברמן, מלשכת ראש הממשלה, אישורה את קבלת המכתב. מ"ם נן, מן משטרת מירב כרמל, מוכירה הולך השיבה כי היא העניין גבר, והצר שיבת לצבא... מוכר בידרה צבאית... המתרון החירי המסמך - חשש מעברם מהמקום... ותכלית, ונימוק ככל היה יותר מדי. ותכלית, הצטרף, ועימו עמוס לבב

(המשך מהעמוד הקודם)
לא כיו בוראי שום גמורים. ילדים מליך טובים. מנחה "מרכוס" ישב במקום עד לפני שנהיים. "בשמן השנים הו פה קורסים נהדרים", בזכות מנייה אקס. "היו פה מדרות חיליות, וחיליים מורים. אחר מהם, דוד מצר, פגש פה את בני בתיה, והם התחנכו. הוא השתדל מנצח בדרגת מן אלוף, והיום יש להם בן ובת. דוד עשה דוקאורט בארצות".

עם הצבא, גם בתם השניה, רחל, נהגה לשחק בחצר המרוצפת, המוצלת, ובסך הכל זו לא הייתה סתם שכונת. זה היה ממש קשר רם. השער היה פתוח לרווחה, ש"ג לא הפריע את תנועת האורחים לבית אקס, מכונות יכלו להיכנס לחצר הבית המשותף חוששיוחששי. ואו, לפני שנתיים, עוב "מרכוס", חרשיים לפני שהוא עוב הגיעו שני חיליים לבית אקס, הביטו מביטביט, ואמרו "אנחנו נהיה השכנים החדשים שלכם".

למחנה "מרכוס" לטח חרש להתפנתה. מנייה ויעקב אקס הביטו מחלון בפעילות הקהלתית שמסביב, במשאיות הנכנסות ויוצאות, ונזכרו בנוסטלגיה בימים היפים ההם. הם צפו בחיליים היוצאים מהמקום כמו היו אלה שכנים קרובים שגור שם יותר מעשרים שנה.

חצי שנה נמשכו ההכנות לכניסת השכנים החדשים. חצרו והפכו להם את כל החצר. מנייה ויעקב אקס, כבר לא נצטייקם, נאלצו לרלג על תעלות פרוחת בדרך לביתם. חצרו נמנרת בשער כבו. הכרים המסיקי לבוא לבקרים. שלושה ימים לא היו להם מים. הבת בתיה, שנמצה בחצר הזו את בחיר לבת, הגיעה לביקור מאוחר, ולא הכירה את החצר שבה גדלה. רצה דריבה עם המפשיים, וחיליים הגיעו מיד עם וליי מים למשפחה אקס.

כל העת הזו הם לא התלוננו. אנשים שקטים. גם לא היה בפני מי להתלונן, אומרת מנייה. "זהו פה רק שועלים".

צרות לא נמלו על ראשיהם בחפץ. לאטלאט בו הנוריות, כשפסחו, לפני שידעו מה ומי, זהו מנייה ויעקב אקס תחת עינו מיני של ממש. קורם הקימו את השער ואסרו על כניסת מבקרים ללא תאום. והקימו קו מלפון מיוחד ב"בורקה" של הש"ג, כדי שיוכלו להתקשר אם בא אורח למשפחה אקס. אחד כי אסרו על כניסת כלי רכב אורחיים. כאשר הבת רחל באה לאמה עם מצבים, אסרו עליה לפרוק את המזכרה בתוך החצר. מר אקס אינו איש בריא. הוא ועלה לב כאשר נשאל המפקד אם לאמבולנס תיר את הכניסה הבטח שגם לרופא יתן להיכנס בלי בעיות. על הדור אומרת הכניסה, והא שמאיר את המבנים שבעד למשפחה אקס בשער. הש"ג זוכר - מביא להם את זכרי הדואר. לא רוצה, או שוכח - לא מביא. לשעמם חלק מניח, חלק לא. עכשיו יש להם מסרד ישן שום רוצים למסור למישהו, אבל אינם יכולים, כי למסללים הערים לא נותנים להיכנס.

"אין יכולת ויתנה להיות קומידיו, מסכים מר אקס. אבל אני לא מתביישים לעשות את זה".

מנייה ויעקב אקס

הדוד הטוב יצחק ואש הממשלה שמיר

שתי פנים לו, לדאש
הממשלה. הפן הדודי והפן
הממלכתי. הדוד הטוב
אחלוצי, מוזנך, מספר על
געגועיו לשקט של היחיד
במחיצת עצמו. ראש
הממשלה כמו קבוא בתוך
זמן קבוא. גם אחרי
שבועיים במחיצתו קשה
לדעת האם הסוד שבאיש
הוא שבועה הסודית
הראשית המלוכה אין סוד,
אלא דיק גדול? שמיר -
איש כבוד לחפידיו, איש
בעולה ללא בעולה -
כוחד כחד מוחת משינוי,
שרוי בגין עיווק היסטרי.
אבל הוא אינו חש צורך
להסביר את מניעיו,
ולטולם אינו עושה מעשה
לכני שהוא בשוח בצדקתו.
הוא גם אינו רוצה להמביע
חותם על ההיסטוריה. זה
לא מעניין אותו. הוא רוצה
להינזק בתור האיש
שבעל לעמן שלום עמו.

מאת ערית בוקס
צילומים: "גאמא"

"אין מלים בפי להביע הכרחי לחברים היושבים כאן שהחלטתם
נורצת והעשירי להתקדמו להגדילו... כל החיים זה אש, מעש,
קחים. מה שקובע זאת החוצאה. מתקדמים או לא מתקדמים
מתגברים או לא מתגברים".

"אני יכול להיות לבד ורבה מאוד זמן. חסר לי זמן. אני אוהב
לקרוא ואין לי זמן לקרוא. בכלל, אני יכול לפעמים לא לעשות
שום דבר. לחשוב. זה בכלל מחזרות שאני יכול להרשות לעצמי
בבד הדבה זמן. אינני משחממם אך בעם".

הדוד הטוב יצחק נאמן מרה בשעה שהזייע הקי
ריון מן הרדיו שבמכוניתו הממלכתית על תח
עלפות של אחת האחיות שוכנות הרעב.
אוי, אוי, הוא אמר כמתחבר עם רצף היגיו
היהודי הנצחי: והוסף גם מעומק ראותיה "זה, זה".
שקע בהרהור והסיק באידיש: "אח מעשה". היתה
שתיקה קצרה והדוד הטוב יצחק המהם קצרות המהם
חסריו "ימנם גם, ימנם גם" אין יאוש בעולם כלל.
שתי פנים לו לראש הממשלה. הפן הממלכתי
והפן הדודי. בנסיעה בדרך חזרה מגוש לכיש נמלה
לידי הכוח לשבת ליד הדוד הטוב יצחק.
כחבל לכיש ביקר ראש הממשלה בשלושה
ישובים, ובמושב הכית"ר שקף הוא פגש את אלמנה
אלי כחן רל. ראש הממשלה נכנס לנחם את האלמנה
ויצא במנים קורנים. בית המוות הפיה בו עצמת חיים.
כול כולו מעורר, כול כולו מעריך את נחיצות
האלמנה להמשיך בעיבוד הכרם. אושרה מודה מקרה
אותו, ומיד לאחר מכן נשא שני נאומים נרגשים
בנהדר ובשחר, מקצף מפאחוס אל פאחוס. האלמנה
שביקשה מראש הממשלה לעזור לה במלחמתה
הביורוקרטית - החשת קבלת מספר המאשר כי בעלה
נחרג במעלות איבה - השקעה מינונה ועשושה כפי
ראש הממשלה לסמל סמל ההמשכיות, סמל
ההתגברות. יצחק שמיר סיפר לחושבים: "נכנסתי
לבית האלמנה כפי שנכנסים לבית כזה. על קצות
האצבעות, ברחילו ובחוש. היא אשר עוררה אותי.
היא אמרה שכל מנייניה להמשיך פיתוח המשק, היא
לא תזוז משם ומזה מבקשה להמשיך".
לשווא ניסח צבא התקשורת שהוזמן לביקור
להדור עם ראש הממשלה לתוך בית האלמנה. האלמנה
דרשה להתייחס עם ראש הממשלה דלת וטובה בפני
העיתונאים שהדריקו עליה. לבסוף נפתחה הדלת ויוסי
אחיאמי, ראש לשכת ראש הממשלה ודוברו קרא "מי
שרוצה לשמוע מה אמר ראש הממשלה לאלמנה יבוא
אלי". והבין את דף הסטנוגרמה, קרא בהטעמה:
"ראש הממשלה 'כולנו איתך, אנן יודעים מה
עובר בליבך, ואני מעריך את החלטתך. אומרים
שבמקרים כאלה לא באים לנחם. אך אנחנו כן באנו
לנחם. אלי לא נפל באסון, בתאונה. הנה שמעתי
הלילה שנמלו שישה חיילים בתאונות דרכים. אילו היו
נהרגים במעלות קבוצות כל הארץ ויתה רועשת. אבל
אלי זה משהו אחר. אלי נפל במלחמת קיום של העם
המדינה. אנן יודעים מה הוא היה בשבילך ומה הוא
היה למשפחתך, לשוב ולכולנו". וכה המשיך יוסי,
קרא לסירוגין את דברי האלמנה וראש הממשלה זה
לזה. לבסוף ביקש ראש הממשלה "תרגי לי לנשק
אותך". ואכן, נישקה בלחייה. סיים יוסי את
הסטנוגרמה וציין: "יש, את מרגיש אה".
התאספו וחושבים סביב ראש הממשלה להשיח
את יגונם ומסקנותם על הערד סיווג בטחוני או ישוב
שהיה מאפשר שכירת שומר בתשלום וסלילת כביש
הגון בין בית ג'וברין ושקף. משהו קראו בפניו
בתרגומות כי אם אין הממשלה רוצה לבנו כאן,
שתאמר, ואף הזכירה את ז'בוטינסקי שדרש שבע
לפני הארבעים הטרגיים בתל"ח: חברים, אם אינכם
יכולים לעזור להם, קראו להם לחזור תחת 'זהם נחמנו
סמל חי', הסיפה הדיבור ברמיה מאיימת. והשיב
ראש הממשלה, אך היה זה הדוד הטוב יצחק שהשיב
מיד, מרגל על משוכת הראש:
"אין מלים בפי להביע הכרחי לחברים היושבים
כאן שהחלטתם נורצת אם יאמרו או לא יאמרו זאת,
(המשך בעמוד הבא)

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

עבשיו, נשהיא יהודיה לבד

ברברה טאופר יושבת בירושלים ואומרת שמצאה את השלווה. שחזרה הביתה. בתו של קצין האס.אס., שאהבה ושנאה אותו, שהיתה נתונה להשפעתו אבל לא יכלה לחיות עם אשמתו, סוגרת מעגל. קושרת את חייה עם הקורבן. מי שהיתה עיתונאית ודיפלומטית אוסטריה, שראתה חצי עולם וסובבה עוד חצי על אצבעה הקטנה בהרבה חן וקסם, מתייחדת עם יהדותה החדשה. והיא, שאמרו עליה שהיא מרגלת, שגיהלה רומנים עם גדולים וחשובים, שחיפשה את אביה אצל הגברים בחייה ופחדה שאנשים לא יקבלו אותה, אומרת שלא איבדה לה היום מה יצרו. היא לבד, עם עצמה, ועם אלוהים שלה.

מאת סימה קרמון
צילם: בני גלור

ב ערב חג הסוכה, לפני שנה וחצי, במסערה של בית מלון סטואר בארץ, המינה אליה ברברה טאופר את אלוהי היהודים. כש אותו בורר ישיבה, היא אומרת, שהיא אל הרבי ואמר לה עשיתי את כל מה שצריך. ניקחתי את הבית, ביטלתי את המערכות הכי טובים, התרחצתי ולבשתי את בגדי הישיבה, ואלוהים לא בא אלי. והרבי ענה צריך רק להזמין אותן, והוא יבוא. ושם, במלון "פאריס אתנה", מעל מפות וכלי אוכל מעורבים, יין ואוכל משותף, לאורם הדך של הנרות ולצליליהם הכבדים של הכנורות, ברברה טאופר המינה אותו. לא במלים, בכאן, בכריות, בהכרה שזוהי אבודה.

היא יושבת עם חברה טובה מישראל, שחי נשים, לבד בחלל חדר האוכל הנעק. עשרה מלצרים בחליפות שחורות שרתו אותן, מילאו שוב ושוב את הכוסות, וחליפו את הצלחות, וקצו אינסוף פעמים את המאפרות. ותזמורת ניגנה, רק לשחק, מוסיקה צוענית מתייטת. ובתוכה היה חכאב הזה, המתייחסות הזאת. לא משהו אגרסיבי, מין תחושה של חנק "הרגשתי לבד". כל כך לבד, ומדי, החברה שלי, היתה כמו איה חלק משרשרת ארוכה. אבל לא איתי, היא היתה אחרת בטארים, ואני יכולתי להרגיש רק את היתוך והיותי כמו תלתולה, שמדנדנדת בכל הירקה, מתנשט ביאוש אחרי צלחת האוכל שלה.

למחרת בבוקר ידעה ברברה טאופר שהיא חתה יהודית. קשה לה, היא אומרת, לרבו על היהדות. היהדות שלה, יש דברים בחיים שהם כל כך אינטימיים, שאי אפשר לרבו עליהם. קל לי יותר לרבו על סקס מאשר על היהדות שלי. ואני חיה לא מסינוניות. כל אדם יש לו את האיראה שלו על היהדות. על אלוהים. ואני עוד לא ידעתי הכל. מה שחשוב הוא, שבפעם הראשונה בחיים שלי אני מרגישה שמה כל כך הרבה שמתה. כל כך הרבה אנרגיה. זה כמו לפתוח את הולון כל בוקר ולהגיד איזה יום יפה.

היא יודעת מה החוק של עשה לאנשים. אור כחל נידלק בעיניים שלה ומאיר את כל הפנים. מסיח את דעתו, לשניות ספורות, ממשהו מאד קטן, שנמצא שם כל הזמן. והיא מתייחסת הרבה, וכשהיא צוחקת, היא מכוננת את הפנים לקמטים קטנטנים, ומורצת בצחוק גדול. ויש רגע, שאתה לא בטוח אם היא באמת צוחקת או, אולי, ככלל בוכה. "אני מאושרת", היא אומרת. "מצאתי שקט. שלווה. חורתי הביתה. חק מי שעבר את האמללה, הכאב, הנמנעות והאיוש, יכול להבין את תחושת האושר. יודע להיות אסיר זעזוע. ואני ככה הייתי אבודה".

שם, בפאריס, בירידה שברובע וושינגטון, ליר שדרת אליזה, פתחה בפעם הראשונה בחייה את תרלת מבני השקט. נספחה תענוגות בשגרירות האוסטרית בפאריס, היתה לבד. "עיר קרה", היא אומרת. "יש וקרה. אנשים קרים. סגורים. ואני הייתי לבד. ולא כאב לי. לא הייתי היסטורית מזה. אני, שכל החיים, לא יכולתי להיות אפילו רגע לבד, בפעם הראשונה בחיי הרגשתי את הכריות בלי להיות היסטורית. לא הבנתי איך זה קורה לי. ובעין אותה המתכחתי כל הזמן. העין הראציונלית. ברקתי. עמדת על המשמר. כי אם עין אחת לא פתוחה כל הזמן, אתה אבוד. רק לחצי השני מותר להיות אמוציונלי, לא, זו לא היתה ריפרסיה. עברתי כמו (תמשך בעמוד 17)

מאת סימה קרמון

ברברה טאופר בירושלים
בירושלים, במלון 43 ימנתי
סוף סוף מן ילדנים
השתחררה מן המנונים שני
מחזיקייהם, מכל הדברים
שבתוירים אותם כמו אסור

מיטת החלומות האמריקאית
King Koil

14-00000

17 אבסורד

הוצאת ספרים

1680

זהו המחיר שתשלמו בחודש אוגוסט עבור מכונת הכביסה המעולה תוצרת גרמניה

קונסטרקט 451

פתח עליון, תוף וזרז ניהוסטה.
כתיחת מכסה באמצעות לחצן מיוחד.
תוכנית מיוחדת לחצי כמות הכביסה.
תוכניות כביסה מיוחדות לצמר (סחיטה קלה).
אפשרויות לבחירת הטמפרטורה בכל תוכנית (טרמוסטט + טיימר).
45 ס"מ חוב × 85 ס"מ גובה × 60 ס"מ עומק.
20 תוכניות כביסה.

רטכון מביאה את הדברים הטובים אימפורט בע"מ

חצי איבי: שדר ירושלים 35, מ"ל 255302 (03) חיפה: מ"ל 514619 (04) להשיג בלוחות החשבוניות, במקום ובאופן התאמתם ושידורם

העמוד 17

מה היה כבר קודם, אבל לא ידעתי מה לעשות את דע לעשות אותו. כשכילי, הנאחה להגיד שאני יחיד, לא היינו. אין לה קשר עם ציונות. זו נקמה שני חלק מהשרשרת הארוכה הזו. זו השכחה העשויה להיחלף, בגיל הזה. ואחר כך היא תהיה חסר לה למחל'ה יחידה. חסר לה להיקבר חסר משום שאני יודעת, שאם אוויר מחרס, לא נשאר להם שום דבר כל-כך ארוכה, כדי למצוא אהבה שלי.

הא יודעת, היא אומרת, שזה נשמע כמו איה חסר. כמו איה הפקה והליקויות. ילדה קטנה, בת לו קצו ואני, מחפשת זהות, בתו של התליון כמנסה את דרכה אל קורבנותיו. ובסוף המעגל נשבר, והולדתו היא יחידה, מגיעה לארץ ישראל, כהן של נצח נצח. אבל מתמרים הזה של ברברה, זה לי שפה. ידוע נבר שנושא על צוואר את מקל שיד של חזקתה שלוקח את הכת של ברברה, קנה אתה מוניה לירושלים, ומשיב אותה בקובה והתחת על כנף ישראל. אני שואלת אותה אם זה מה.

הא אומרת שלא, שכיוון השם אין. "אהבה זה נצח. וזה מה שסוף, ואלוהים זה אלוהים. ואין גבר קול שיהיה מספיק חזק בשביל הטיסור הזה. זה קצת לא דבר בשביל כל אחד. גברים לא אוהבים סיפור על מה. הם מנסים, ואולי יש להם סיבות טובות למה כולם. אבל אני מכירה כמה גברים שאולי לא נחשט מה שעשיתי, אבל מכירים את זה.

אני שאלה, אשאל אותה אם יש איוו שאלה את שני כעמאית, היתה שואלת, ושאני המסרתי. זה נשמע כמו שחכמה ודקה לשאול את שאלה. זה לא מה. "יחידה שואלת איד זה יחידה שאין שום גבר עשוי, לא איד כל מה ששמעתי עלי, אני לבד. עני אוהבת גברים. אני אשה של גבר. כל חי' זה ששעשע מנגנים. תלוייה בזה. ולפעמים אני נחשט על עצמי, ושואלת מה קורה איתי, כולם נשעשעו ונחשט. שאני כל ערב עם מישהו אחר. לא לי שום דבר, וזה אומרת יש, אבל זה עוד לא קל לומר כיוון ברור.

אני שאלה, אשאל אותה אם יש איוו שאלה את שני כעמאית, היתה שואלת, ושאני המסרתי. זה נשמע כמו שחכמה ודקה לשאול את שאלה. זה לא מה. "יחידה שואלת איד זה יחידה שאין שום גבר עשוי, לא איד כל מה ששמעתי עלי, אני לבד. עני אוהבת גברים. אני אשה של גבר. כל חי' זה ששעשע מנגנים. תלוייה בזה. ולפעמים אני נחשט על עצמי, ושואלת מה קורה איתי, כולם נשעשעו ונחשט. שאני כל ערב עם מישהו אחר. לא לי שום דבר, וזה אומרת יש, אבל זה עוד לא קל לומר כיוון ברור.

הא קשה לשכנע בבוש, עם החרשות באנגלית. זה קשה. אומרת, האשה שהמליטיקה תפסה עד לא ידועה, מוכיחה בדיה - זה מספיק לה. במשך היום זה נשמע כמחזיק ישראל. משרד קול, בלי מוכירה של חלום. מנהלת את חסר הציבור של המדינה. זה לא מה. "יחידה שואלת איד זה יחידה שאין שום גבר עשוי, לא איד כל מה ששמעתי עלי, אני לבד. עני אוהבת גברים. אני אשה של גבר. כל חי' זה ששעשע מנגנים. תלוייה בזה. ולפעמים אני נחשט על עצמי, ושואלת מה קורה איתי, כולם נשעשעו ונחשט. שאני כל ערב עם מישהו אחר. לא לי שום דבר, וזה אומרת יש, אבל זה עוד לא קל לומר כיוון ברור.

הא קשה לשכנע בבוש, עם החרשות באנגלית. זה קשה. אומרת, האשה שהמליטיקה תפסה עד לא ידועה, מוכיחה בדיה - זה מספיק לה. במשך היום זה נשמע כמחזיק ישראל. משרד קול, בלי מוכירה של חלום. מנהלת את חסר הציבור של המדינה. זה לא מה. "יחידה שואלת איד זה יחידה שאין שום גבר עשוי, לא איד כל מה ששמעתי עלי, אני לבד. עני אוהבת גברים. אני אשה של גבר. כל חי' זה ששעשע מנגנים. תלוייה בזה. ולפעמים אני נחשט על עצמי, ושואלת מה קורה איתי, כולם נשעשעו ונחשט. שאני כל ערב עם מישהו אחר. לא לי שום דבר, וזה אומרת יש, אבל זה עוד לא קל לומר כיוון ברור.

צ'לצול ברלת. "אני מחסירי חסר", אומר הקול הזה. "יש לי את הרב שלי והקטנה שלי, או אין לי כזה עניין". הקול הזה מסביר לברברה את מה שרק מי שגדל בישראל יודע: שכשמצללים אחריהם ברלת, זו או השכנה שרוצה כוס סוכר, או מישהו שמבקש תרומה. הוא אומר: "אנחנו מבקשים תרומה".

ברך לארנך הוא מבקש לדעת עובד מה הכסף. "היה טוב", היא אומרת, "שהבדאדם ידע מה אתם עושים עם הכסף שלו". הקול הזה מסביר לברברה את מה שרק מי שגדל בישראל יודע: שכשמצללים אחריהם ברלת, זו או השכנה שרוצה כוס סוכר, או מישהו שמבקש תרומה. הוא אומר: "אנחנו מבקשים תרומה".

הא קשה לשכנע בבוש, עם החרשות באנגלית. זה קשה. אומרת, האשה שהמליטיקה תפסה עד לא ידועה, מוכיחה בדיה - זה מספיק לה. במשך היום זה נשמע כמחזיק ישראל. משרד קול, בלי מוכירה של חלום. מנהלת את חסר הציבור של המדינה. זה לא מה. "יחידה שואלת איד זה יחידה שאין שום גבר עשוי, לא איד כל מה ששמעתי עלי, אני לבד. עני אוהבת גברים. אני אשה של גבר. כל חי' זה ששעשע מנגנים. תלוייה בזה. ולפעמים אני נחשט על עצמי, ושואלת מה קורה איתי, כולם נשעשעו ונחשט. שאני כל ערב עם מישהו אחר. לא לי שום דבר, וזה אומרת יש, אבל זה עוד לא קל לומר כיוון ברור.

הא קשה לשכנע בבוש, עם החרשות באנגלית. זה קשה. אומרת, האשה שהמליטיקה תפסה עד לא ידועה, מוכיחה בדיה - זה מספיק לה. במשך היום זה נשמע כמחזיק ישראל. משרד קול, בלי מוכירה של חלום. מנהלת את חסר הציבור של המדינה. זה לא מה. "יחידה שואלת איד זה יחידה שאין שום גבר עשוי, לא איד כל מה ששמעתי עלי, אני לבד. עני אוהבת גברים. אני אשה של גבר. כל חי' זה ששעשע מנגנים. תלוייה בזה. ולפעמים אני נחשט על עצמי, ושואלת מה קורה איתי, כולם נשעשעו ונחשט. שאני כל ערב עם מישהו אחר. לא לי שום דבר, וזה אומרת יש, אבל זה עוד לא קל לומר כיוון ברור.

הא קשה לשכנע בבוש, עם החרשות באנגלית. זה קשה. אומרת, האשה שהמליטיקה תפסה עד לא ידועה, מוכיחה בדיה - זה מספיק לה. במשך היום זה נשמע כמחזיק ישראל. משרד קול, בלי מוכירה של חלום. מנהלת את חסר הציבור של המדינה. זה לא מה. "יחידה שואלת איד זה יחידה שאין שום גבר עשוי, לא איד כל מה ששמעתי עלי, אני לבד. עני אוהבת גברים. אני אשה של גבר. כל חי' זה ששעשע מנגנים. תלוייה בזה. ולפעמים אני נחשט על עצמי, ושואלת מה קורה איתי, כולם נשעשעו ונחשט. שאני כל ערב עם מישהו אחר. לא לי שום דבר, וזה אומרת יש, אבל זה עוד לא קל לומר כיוון ברור.

הא קשה לשכנע בבוש, עם החרשות באנגלית. זה קשה. אומרת, האשה שהמליטיקה תפסה עד לא ידועה, מוכיחה בדיה - זה מספיק לה. במשך היום זה נשמע כמחזיק ישראל. משרד קול, בלי מוכירה של חלום. מנהלת את חסר הציבור של המדינה. זה לא מה. "יחידה שואלת איד זה יחידה שאין שום גבר עשוי, לא איד כל מה ששמעתי עלי, אני לבד. עני אוהבת גברים. אני אשה של גבר. כל חי' זה ששעשע מנגנים. תלוייה בזה. ולפעמים אני נחשט על עצמי, ושואלת מה קורה איתי, כולם נשעשעו ונחשט. שאני כל ערב עם מישהו אחר. לא לי שום דבר, וזה אומרת יש, אבל זה עוד לא קל לומר כיוון ברור.

הא קשה לשכנע בבוש, עם החרשות באנגלית. זה קשה. אומרת, האשה שהמליטיקה תפסה עד לא ידועה, מוכיחה בדיה - זה מספיק לה. במשך היום זה נשמע כמחזיק ישראל. משרד קול, בלי מוכירה של חלום. מנהלת את חסר הציבור של המדינה. זה לא מה. "יחידה שואלת איד זה יחידה שאין שום גבר עשוי, לא איד כל מה ששמעתי עלי, אני לבד. עני אוהבת גברים. אני אשה של גבר. כל חי' זה ששעשע מנגנים. תלוייה בזה. ולפעמים אני נחשט על עצמי, ושואלת מה קורה איתי, כולם נשעשעו ונחשט. שאני כל ערב עם מישהו אחר. לא לי שום דבר, וזה אומרת יש, אבל זה עוד לא קל לומר כיוון ברור.

לאחר שהתגייסה החמנה לארחת ערב בשגרירות במארים. המארחת שאלה מה היא צריכה להכין לה. שום דבר מיוחד, אמרה. רק ירקות, אולי איזה מנסה ועל צלחת זכוכית. שולח האוכל היה גדול, ערוך יפה, ורק על הצלחת שלה היה משהו אחר. כולם ראו ולא אמרו דבר. אחר הבכור ישב לידה. אחרי כמה דקות ביקש לדעת למה על הצלחת שלה יש משהו אחר.

"אמרת לי שאני אוכלת כשר. אשתו צחקקה בהיסטוריה, ביקשה לדעת מה זה אומר. התחלתי להסביר, אבל מהר מאוד הבנתי שזה לא זה. שאי אפשר להסביר. דעתי לחזור לסיטואציה נורמלית. להפנות את תשומת הלב ממני. היה רגע שקט, ואז האיש שלידי אמר משהו ביידיש. "אצלנו אוכלים אחרת", אמר. וכולם פרצו בצחוק. ואני הייתי לבד. לא הבנתי מה זה מצחיק. ואז חשבתי: ברברה, זו היתה אנטישמיות. רק שבועיים את יהודיה, וכבר יש כלמך אנטישמיות". ובשאי נראית לה קצת מסייגת, היא אומרת: "זה משהו שקשה לכם להבין, לכם זה ברור מה זה להיות יהודי. אבל אסור לכם לשכוח מה זה יהדות. ההיסטוריה היהודית. המנהגים. הספר שלי הוא אולי קטן, אולי הוא היה מצחיק בשבילי, בשביל מי שישב עם. אבל אם זה היה קצת יותר בגדול, זו היתה אנטישמיות גדולה."

הא קשה לשכנע בבוש, עם החרשות באנגלית. זה קשה. אומרת, האשה שהמליטיקה תפסה עד לא ידועה, מוכיחה בדיה - זה מספיק לה. במשך היום זה נשמע כמחזיק ישראל. משרד קול, בלי מוכירה של חלום. מנהלת את חסר הציבור של המדינה. זה לא מה. "יחידה שואלת איד זה יחידה שאין שום גבר עשוי, לא איד כל מה ששמעתי עלי, אני לבד. עני אוהבת גברים. אני אשה של גבר. כל חי' זה ששעשע מנגנים. תלוייה בזה. ולפעמים אני נחשט על עצמי, ושואלת מה קורה איתי, כולם נשעשעו ונחשט. שאני כל ערב עם מישהו אחר. לא לי שום דבר, וזה אומרת יש, אבל זה עוד לא קל לומר כיוון ברור.

הא קשה לשכנע בבוש, עם החרשות באנגלית. זה קשה. אומרת, האשה שהמליטיקה תפסה עד לא ידועה, מוכיחה בדיה - זה מספיק לה. במשך היום זה נשמע כמחזיק ישראל. משרד קול, בלי מוכירה של חלום. מנהלת את חסר הציבור של המדינה. זה לא מה. "יחידה שואלת איד זה יחידה שאין שום גבר עשוי, לא איד כל מה ששמעתי עלי, אני לבד. עני אוהבת גברים. אני אשה של גבר. כל חי' זה ששעשע מנגנים. תלוייה בזה. ולפעמים אני נחשט על עצמי, ושואלת מה קורה איתי, כולם נשעשעו ונחשט. שאני כל ערב עם מישהו אחר. לא לי שום דבר, וזה אומרת יש, אבל זה עוד לא קל לומר כיוון ברור.

הא קשה לשכנע בבוש, עם החרשות באנגלית. זה קשה. אומרת, האשה שהמליטיקה תפסה עד לא ידועה, מוכיחה בדיה - זה מספיק לה. במשך היום זה נשמע כמחזיק ישראל. משרד קול, בלי מוכירה של חלום. מנהלת את חסר הציבור של המדינה. זה לא מה. "יחידה שואלת איד זה יחידה שאין שום גבר עשוי, לא איד כל מה ששמעתי עלי, אני לבד. עני אוהבת גברים. אני אשה של גבר. כל חי' זה ששעשע מנגנים. תלוייה בזה. ולפעמים אני נחשט על עצמי, ושואלת מה קורה איתי, כולם נשעשעו ונחשט. שאני כל ערב עם מישהו אחר. לא לי שום דבר, וזה אומרת יש, אבל זה עוד לא קל לומר כיוון ברור.

הא קשה לשכנע בבוש, עם החרשות באנגלית. זה קשה. אומרת, האשה שהמליטיקה תפסה עד לא ידועה, מוכיחה בדיה - זה מספיק לה. במשך היום זה נשמע כמחזיק ישראל. משרד קול, בלי מוכירה של חלום. מנהלת את חסר הציבור של המדינה. זה לא מה. "יחידה שואלת איד זה יחידה שאין שום גבר עשוי, לא איד כל מה ששמעתי עלי, אני לבד. עני אוהבת גברים. אני אשה של גבר. כל חי' זה ששעשע מנגנים. תלוייה בזה. ולפעמים אני נחשט על עצמי, ושואלת מה קורה איתי, כולם נשעשעו ונחשט. שאני כל ערב עם מישהו אחר. לא לי שום דבר, וזה אומרת יש, אבל זה עוד לא קל לומר כיוון ברור.

סימה קדמון מלכוכו 19

הדוד הטוב יצחק וראש הממשלה שמיר

(המשך מעמוד 13)
כיצד התגשמו הלידים בעד מי אתה, בעד ביאליק או טשרניחובסקי? הווא, מאזן אולי משחר ימיו, העריץ את שניהם. "אבי היה איש מאד חזק", אמר ראש הממשלה בהערצו, "עליו אני יכול לומר שהיה חכם". שאלתי: "ועל מי אתה יכול לומר שהיה חכם?" על עצמי, חתה חתה. ובאשר לאמו, גם היא הייתה חזקה. אשה חזקה אוסר. שאלתי: "אתה מעריך חזק יותר מרגישותי? הריני כן". ובקצת כך בא הסיפור הנגמור על סוף משפחתו.

כבר עלה יצחק יורניצקי ב-1933, כבעל סרטיסקים של תלמיד אוניברסיטה אותו מימנו חוריו בהלוואות גרשם לאוניברסיטה העברית וחשב את ספסליה קרוב לשנה, עד שהחל עבד במנהל חשבונות גמריף להנועיה המתחרה. בתום המלחמה הגיע אליו השמיעה "אבי הצליח לברוח לפני שהקהילה שלו, קהילת רומניו, עלתה לרכבת ההשמדה. הוא נמלט לכפר הולדתו, שם התגוררה משפחתו מרחוק. הרי לו שם חברים מנועים. אני אמיל והכרתי את הגוים האלה הם הרגו אותי. מכאן ואילך מתחיל קילו של ראש הממשלה מצדד "הגוים האלה, יהודי חי היה כשביביל רבני מיתר. אחרי שהגרמנים הרגו את כל יהודי פולין, הם לא השלימו כבר עם יהודי חי. ואני, אני, כנראה הלכתי בתקופה יותר מוקדמת, ואותה אתה, היא בעלת ומשפחתה נמלטו ליער. שם היה להם מפעל לסרפסטי. גיסי הקים יחד עם הגוי ששימש כשומר המפעל בוגר לתחבא בו לזמן ממושך. הגוי ארב להם והרג את כל המשפחה על מנת לרשת את כל הרכוש".

שאלתי את ראש הממשלה מתי נודע לו על קורות משפחתו והוא הוא וזכר את התחושות ראש הממשלה התכיר לי כי "כששופטים שכל דעה יהודית בפולין ובאיוורר השמר, אז זה לא משפיע כלל באופן אישי. זה חלק מ... אבילו האישי של יצחק שמיר והקשה בתוך האכל הכללי. רגשותיו האינטימיים התאגדו נוכח גורל אסתר. הבל התגבר מול השואה, שכלל, שכלל של קרבות קשים מאלה של הזמנה והחוריה, וגם היום כשאני שואל אותו האם השתנה ראייתו את סבו סבא ושתילא, וכיצד זכר לו מות הילדים שם לאור וקורי גדל, מצב ראש הממשלה מול את קיר המרדף, "אן, זו הייתה אפיוורה בכל מלחמה לבנון, שם נרצחו והמו אנשים ומשפחות לרצח. הם רוצחים אותך את השני, בכלל, הם לא יכולים להסתדר אחרת. מה אני יכול לעשות? זה נוסח מעבד לכל פרופורציה, כל מידה, כעצב, מה קרה שם אנשי הפלנגות רצחו אחריים שלחמו בהם. זה הכל". ראש הממשלה פונה אלי בהתבטאות ראשונה ואחרונה כלפי "מה, את רוצה לעשות ועוד חקירה כבר הייתה. נן, מה היה שם? אנה רצחתי אותם לא. נן, א מה יש שם?".

שאלתי את ראש הממשלה והוא הגויים שראו את הוריו מבוהלים לך את הערפילי האם אשית ממשיך את דרכם של הרצחיים להשמדתם והם זכרו והשוואה חי. כך באופן פטיל, משפיע על חברותיך? אמר ראש הממשלה בפליאה על קוצר הבנתו "איוו שאלתו מה זאת אומרת? הרי זה חלק מהחיה היסטורית של כלנו... והכנה קיימת. אם זה היה יכול לקרות פעם אחת, זה יכול לקרות עוד פעם, וזכר לעשות הכל כדי שזה לא יקרה עוד פעם. לא עוד".

לומר שצריך לרחוק את היהודים לים. שצריך להגיד את הדין, אבל זה רק כלפי חוץ. זה אינו עניין, אינו אמיתי... אני יודע שיש אנשים שאני צריך להיות איתם ולקיים יחסי ידידות, אך אני גם יודע שבתנאים שונים מאלה של היום ירצו להרוג אותי, לרצוח אותי. הנה אני נמל, ואני עובדה זאת המציאות. העולם יכול כל מדינת ישראל. גם זו עובדה".

יצחק שמיר, האיש הקטן בתוך הזמן הקטן. האם יצא אי פעם מן הלחץ כיון שבכל אשר הלך באותם ימים בהם התלחחתי אליו מרחוק ומקורב, ויבר ראש הממשלה על נאמנותו למטרה, שאלתי מתי המגורר השכיב ראש הממשלה בקוממיותו "חרות ישראל! ישראל חופשית. עצמאית. לא לזוהר, קודם כל לא על המולדת. לשאוף שפע ישראל כלו יבוא לבא".

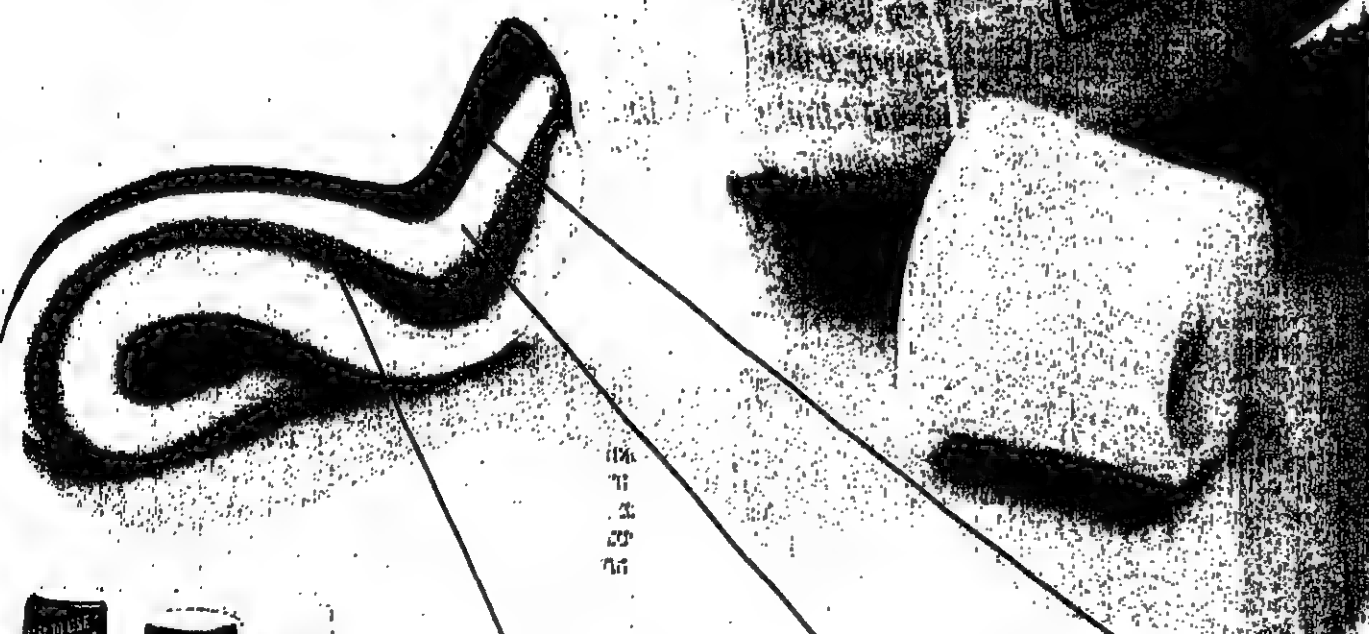
החרות עוד לא הושגה. הרגע המתחתי קמא מלכת ונעשה מלא כל הומנים. גם על שלום ריבו שמיר ללא הרף. שאלתי אותו כיצד בראח השלום. השיב ראש הממשלה על מה שהיה, לא על מה שיהיה. "תראי, אני חלמתי על השלום עוד בזמן המהומה. בזמן המהומה ריאתי את עצמי, עצמני, לחומים נגד האיסטריאליזם הבריטי ויד עם כוחות ערבים. כשכל אחד מכיר בזכות העם השני, בזהמפעמות חדר ראש הממשלה אל העברי לראות ממנו את השלום".

האם השלום הוא צורה ולא תוכן, אולי משום כך משתכח לרובי ראש הממשלה הכוחות למלחמה נצחית. "המלחמה מצב החירום, הוא מצב פרמננט. לומר רב", אמר לי ראש הממשלה וכאשר שאלתי אם ישנן תבניות שימי מלחמה במצבנות מעצבות בהם, תבניות שלא תצלחנה לימות שלום, השיב ראש הממשלה באופן מור כי כשבתם בין הגוים ידוע שהיהודים מתאמצים יותר, משמע מועיל הוא התחבר עם הגוי. "מה יהיה בארצות רבות מצליחות יותר, הרוצים יותר, מאשר הגוים. מפני שהם צריכים לעבוד יותר כדי להבטיח את קיומם. חוריי צריך יותר כוח או הוא לא שותה לשכרה חוסך יותר. אינו מבה את אשתו. חי חיים משפחתיים הגוים. זה הכל תוצאה של תגאים".

האם מותר ראש הממשלה שבהעדר מאבק יוצא מחדש תכונותיו השליליות של היהודי? ועדיין מתגעגע ראש הממשלה אל "מנהיגות האמת" של המהומה. המתחרה היה בתוכו כמורל למנהיגות, שם "אייאשר להתייעץ. אין דמוקרטיה. חייבתם בי ראש הממשלה אינו דמוקרטיה "תראי, במהומה אין דמוסטים קבועים כמו בארגון דמוקרטי שבוני על הדארכיה ממוינת וכל החלטה חייבת לעבור תהליך ידועים והתייעצויות. וקשה לאישים, לרוב במהומה, כשהם מגיע לקודקוד המהומה - רק איש אחד מליט: לכל החור שנישעלשות אין עם מי להתייעץ".

סוף סוף משחה עם שיניים Aquafresh בעלת 3 הפעולות.

העילוב המקסימלי לבריאות הפה
עכשיו במשחה אחת.
לראשונה בישראל משחה השיניים
מהמובילות בעולם AQUAFRESH
בעלת 3 פעולות להגנה ולרענונות
מידית.
לאחר הוסיון הראשון
ב"AQUAFRESH תסגור את הפה
לשאר המשחה...

- 1. אקוה-פרש מגן על החניכיים**
הפס האדום מכיל חומר מנע ותניינים.
- 2. אקוה-פרש עם פלואוריד למניעת נעשנות**
הפס הלבן מכיל פלואוריד ומנע בפני הנעשנות.
- 3. אקוה-פרש מעים ומרענן**
הפס הכחול למעט נודר ולמקסימום רענונות ושימור במשך כל היום.

הפס האדום מכיל חומר מנע ותניינים.
הפס הלבן מכיל פלואוריד ומנע בפני הנעשנות.
הפס הכחול למעט נודר ולמקסימום רענונות ושימור במשך כל היום.

הפס האדום מכיל חומר מנע ותניינים.
הפס הלבן מכיל פלואוריד ומנע בפני הנעשנות.
הפס הכחול למעט נודר ולמקסימום רענונות ושימור במשך כל היום.

המלך ס' אל'ה

קסמי סין אצלך על הסדין

אידישקייט

קסמי המזרח הדרומי בחדר חשינה שלך - חלום שתוכלי מעתה להגשים עם סט המצעים היפהפה שאוהב עיצבה במיוחד בשבילך, בחשירות חסות "הקיסר האחרון".
דגם "סין" של אוה - המילה הראשונה באופנת כל מיטה - המילה האחרונה אצלך בבית לחשיב ברשתות השיווק ובחגיגות המזבחות.

79. אל הסמטאות התכולות

מפת תכולה בצמח (מקל נח "לחור") של טורבוסקין

מאת נילי פרידלנדר בשיתוף רשות שמורות הטבע

מפות של צפת אפשר לקבל בלשכת המוריעין, רחוב ירושלים.

אל בתינו אל תוותר בתינו ליד מצפה עמוקה, מניעים אחרי שיוצאים מצפת בדרך הירוקה צמחים ונופים ישר. לא מונים להר כי עץ, אלא ישר לתוך היער הנטוע, מהיר דות הימים שנטעו אנשי קק"ל בארץ עם ארזים מלאים, שלידם נוסעים, לסי גור את המון במבוכה, למרחק את הדי לונות ולקחת הרבה אוויר לריאות. נטי עים בתוך יער ביריה אל החווה. יש שילוט.

בבתינו יש מסעדה וחמדה. ילדים יר לים לרכב על סוסים מוני והגדלים על סוסים אמיתיים. מכאן יוצאים גם כל מוני טיולי רכיבה ולימים באזור. אורך הטיולים משתנים וחצי עד ימים אחדים ביום בגלל ובגלל. מחירים: 120 שקלים ליליף (עד שבעה אנשים) לטיול של שעות וחצי. מטיילים כאן כל השנה, בוע, חוק מים ראשון בערב ולא ביום כיפור. לפרטים נוספים ותאמות - טל: 06-974682. בדואר: בתינו, מצפה עמוקה ד"ר מרדכי גליל 13905.

בטיול מלי על נחל הירדן. קוראים לך "דאמסקוס"

סירות נהר

עין בוגרוב וצ'א. טוון, שני בחורם צעירים בוגרי חשיית, נודו בעולם ובמקום לחשיית ולשוטט באסטרוליה ובני חלו הכותה לטת הירדן. הם חקאו ונח מה שראו בעולם הנודל ארבע סירות גומי נחלות ואסטרוליות מיוחדות לשיט בנהרות. עליהן, בחילות חלצה וקדחת שטיח וקדחת עד שבעה איש עם מדרי ומצל. נח מה שנקרא בעולם הנודל "דאמסקוס", ומשם הם אספו ושיט דמויות ומבוגרות שנתו מתחזות החולות של שיש על מים שטוחים במזר דרד. יש מסלולים קצרים משקל עד חמש וחצי שעות, לעיתים שדורים לשוט עד הכנה. מלי 18 ומקלה, רק למי שחזק לשוהה. אל "סירות נהר" מגיעים ממזרח המזרח, טיול צמחית, לראש הירדן, חשלק אזור לכינון עתידי. 20 מטר ארוך, שיבוך דות תנים שמאלה לכיוון שיבוך 100, למי שרצה חלקה. כאן חולק, ליד עץ אקליפטוס גדול, והבחורים קוברים את חשייתם אל הירדן ולכאן מחזירים אותם. פרטים נוספים והתאמות בעלמך 06-974682, דואר: פשיית חלד.

לח ויורדים מהכר במעלות גורי הא"י. הא"י, ר' יצחק לוריא נולד ב1834 בירושלים לאב שעלה מאשכנז ולאם מה שמה ירושלמית ספרדית. למד במצ' רים ובשנתנים האחרונות לחייו הנהיג את קהילת מקבלים בצפת.

בית כנסת הא"י האשכנזי ניבנה לאחר מותו על חלקת השדה שאלה יצא עם תלמידיו, גורי הא"י, לקבל מני שבת המלכה. בית הכנסת שנהרס ברעש וניב נח מחדש בשנת 1857 מעל עד חומ. אן בו מרחצ ולא היתה אף מעם. יש בו ארון קודש מקורי יפהפה שנבנה בידי נח אבנו מעץ זית. כולו קשתות וארבי עה עמודים לכבוד עיי הקודש בא"י הברון, ירושלים, צפת וטבריה. בנות ישראל, וגם הבנים, מתבקשים לבוא מה מולדתם בנעור. אחרת, יכסו את כמפי הבנות במטריטות שורחם לא נחי טוב.

יוצאים מבית מדרש הא"י ומנים ימי נח ליד עין עק מלא תאנים ומי שמא לא במדרגות לבית מדרש הא"י. ערב רים ליד עין לטון ומגיעים לגליליה של חסיד. צאנו. מרחוב הספרדים, אחרי הגו עם סוכות תנן מונים שמאלה וער לים במה סמטאות, ויורדים לסמטה מיוחדת תכלה שמובילה לבית הכנסת אברהם.

בצו, עין רומן ושקד. בית כנסת גדול ומפואר ע"ש רבי יצחק אברהם שחי בספרד במאה ה15. ניבנה בידי עלי מרטוגל ב1800. עם חשע כיפות לגו עשרה חלונות קטנים ואחד עשר מדוי לים.

בדרך עובדים ליד בית מסחר לכלי נגר מה, ער, של אלס אמולג, חמיות ובנו קנה, וההרצשה היא כמו במסמט של אן יוני. מי שמעוניין בסיור יותר ארוך ומלמד תכל להצטרף לסיור צמח העתיקה שיר צא בכל יום חול בתשע וחצי בבוקר, מרחב ירושלים 23, מול לשכת המודיעין. יש גם סיור לילה שיוצא ממלון

תלם 555 - מכשירים מוכשרים.

תנורי בישול ואפיה
מכונות כביסה
מדיחי כלים
מייבשי כביסה

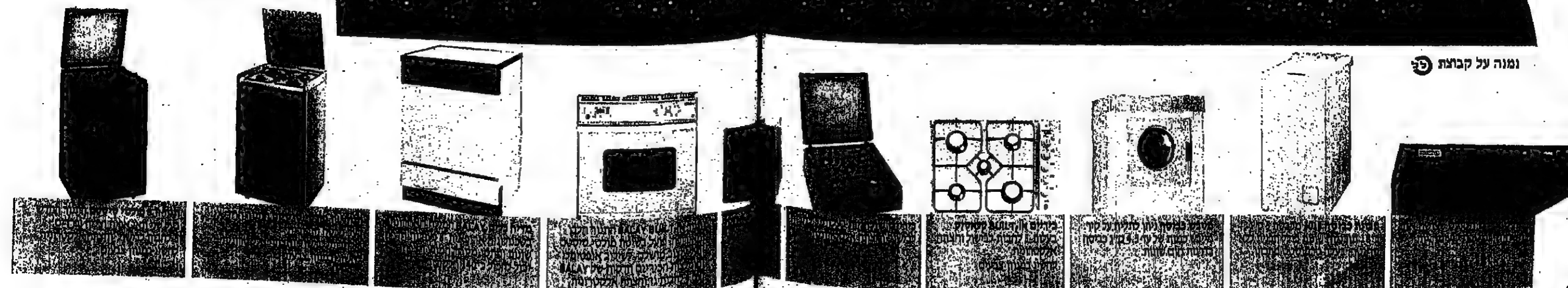

רמסטר טליל לזכר

יצא לך משהו משהו...
זה מה שתשמעו אחרי שתגישו את העוגה
המדהימה שאפית, או אחרי המגע הרך של
המגבת שיצאה כמו חדשה מהכביסה.
יש מי שאחראי לתוצאות האלו, תלם 555.
מכשירי חשמל באיכות מעולה לכל מטרה
בבית: תנורי אפיה ובישול, מכונות כביסה,
מדיחי כלים ומייבשי כלים. כל מכשיר עם
חותמת 555 מבטיח תוצאות נהדרות לאורך
זמן.
תלם 555 מכשירים מוכשרים לאנשים
מוכשרים.
לחשיג בחנויות החשמל המובחרות.

תלם 555

ייצור ויבוא מכשירי חשמל לבית

ומנה על קבוצת

הז'אנר של תלם

הנהלת המוסד

מיונז עם... ההבדל הטעים

...עם חזרת
...עם שום

חדש מאסם

064 284

חדש מאסם מיונז עם חזרת • מיונז עם שום

חדש מאסם מיונז עם חזרת • מיונז עם שום
החדש מאסם מיונז עם חזרת • מיונז עם שום
החדש מאסם מיונז עם חזרת • מיונז עם שום

זה טוב-זה **אסם**

כשר

לאכול בחוץ

סושי וטמפורה והג'ונגר שביניהם

ג'ונגר אוהבים את זה ככה. גם ב"סיניגורבמבו" בתל-אביב. (צילום: שמואל רחמיני)

עוד דרוזי מאתר מכמרי הרמל, הוא משיב ישרתי שלושה ימים בכיתו וראיתי איך מכינים שם חומס וכל מיני סלטים מרתיים. טעמנו מהחומס. לתומנו כרנו שדרונים מכינים חומס טוב יותר או שאנחנו טעינו. או שפיר טעה.

עכשיו משנה טובה "חומסים" המוגשים לשולחן. פייר עושה אותם בעצמו. חמצא שם על הצלחת, בין היתר, מלפפונים ומלחי גזר, הכל תחז וברירת חריצות גמורה.

עוברים למנות ה"מחזכות" כהן של "לב" ברוטב שמנת, אפיו בתגורן בשר עגל ממולא עם רוטב דמי גלאס. זה היה המצוינות של היום. מרי יום מתחלפות כאן המנות העיקריות "המיוחדות". חובל, אישוא, לקבל שם ביום מסוים שוק אוזן ברוטב תפוחים או בן סטרוגון וביים את המזעזע אחרת. בתפריס עצמו מוסיפות רק המנות והקבועות. מאחר שהוטנו את המנות המיוחדות, נבצר מאתנו לטעום מן השישורים למיניהם. חבל. אולי היינו מתלחצים יותר. לכל מנה עיקרית מילוחות חומסות (חמורים או אורז). גילוחות יכול כל מי שקוּמין מנה עיקרית במרכז יכול כל מי שקוּמין מנה עיקרית

ידה בשעה טובה ומצלחת. יש משי ויש ששימי בעיר העברית הראשונה. משהו פני אריגיל. החסידים לא יענועבמבו" סוענים יתר יעני פני. אמנו, למקן ההוריות, על ההנה של לגמרי לא רע. צרי הקפה לא כל כך מלבבת לסוענבמבו" ותל-אביב, רחוב הקן (גו) באה לה ערבה. רש שאלו עו המיע במיטב, הפשיל שרזולים, תלוי במסג, שיה ושיפר את התפריס בוד מועלה על המפה (של השולחן) את המסג הישני.

המע נגרכו כמשי ובמשימי, ועד את הקיסודי ואת הטמפורה למסבא. משי הם מרי ים וחלקים קטנים של רג שלא בשלל ולא טוגנו לא מנה. כלומר - כשרים בא לחלוטין פלג השילוחים. כל פריט של המשי פנו לרועתאורז. את כל ה"הבילה" בו אנה טובל ברוטב "תמרי", שכדי לפרש מוסיף לו כל מיני, למי טעמו, או מאמאבי, ה"העיר" והפני. אותם משיים ללא חדר, הם המשימי. חודי לאחור - המשימי, ולא מדייקת עד פק - של המשי המשימי.

למסגס סגינז במבו" אתה יכול לקל במסגס המשי מישות מילה של קטן קלאסי, מנה ארומה וחלוצים, שיש עמון בארזים. ועד. בין לבין מה לוקט מעט גילנר כי לטלטל קטנים קודמים ולהכין את החיך לעשות חריס. אפשר גם ללגום קטנים - פרק ודקדקת היפני, עם המנה של אצות שי שרזא לנתן יכול לחנון משנה מחסוי ו/או משימי במנות לארומה, ולעבור אחרי-כן למסגס יענים אצות, או שישות אל המסגס הישני.

נתן לחנון "עמבנצח" של משי המשי על צלחת אתה ומחירה לחג 48 שקל. יש לומר כי ארומה מושי צנה חלק בעיקר בכלל חומרי היסוד קרים יסוד.

חומס עם נפש חצוייה

יש אתה מקבל על שולחן את חומס ומינת עידאקיות יד עם מסכת עגל בתומין שם ותללה ואישה אתה יכול לקל מאתו שולחן שוק אוזר. מנה המשיים יתר עם שימורים של ערבה כשר יחוד כמשי

עמיתו שביק: "מוקדמת
1971, חל'אביז נראית
יחזיק".

יחזיק פריז

[illegible]

עין חור-ו' בין שמואל שבע, גם מביחור סבע
 וכן גם מביחור הפוסקים, מנה סמואל, מה
 גורלות המהולל, גורלן של עם 65 ב' בין סמואל
 ייבית, מבין, אגרות, מאמית, ספילורו, נמלת
 מביחור, מביחור, איר, רית, מה, לו קטור, מביחור
 ייבית, לאביל, תאמין, סמלת, ייבית, חענור, ר'
 עינים מין, תביחור, לבחור, ומביחור, ואביל
 ייבית, חענור, מביחור, לאביל, ע' גורלות
 ייבית, לבחור, איר, סע, גורלות, מביחור, חענור
 סמואל, חור.

תא אחי השקיעה על המספת. כערב משוחח עם ילדים מקישי למסיקת קורא, וכשיצא היצירה גבר אני יוצא לסטודיו. לפעמים מבלה שעות ליד המחשב שלי, המונח למרכז מידע בינלאומיים, וזה מעלולני יש לי התקפות של עיסוקים במטבח, הכנת

תחנות המימנות חשבוה למעמקם יתר מלפנים
שלה אחת ישוב ביריגות סכור וידע שיש לו 12
שן מורכב כחוש של 6 דקות הליכה לא רחוק
המקומות העתישים והעליון לא תרשע ולפני
הנחית ספרים וליקשים שלחיה את סלם גם את
אורח ונרמנו ואסלי דסה בשדרת זה מצוי
האנטישיל גרמית ער יתר בראת ואת מרס
שאתו ער 10 דקות מאסון מצוי האנטישיל
אסלישאים ואתה מרסל למות העלילת ואת
ובכח

[illegible]

הוא לא יגיד שיש לו חברים, אבל יגיד שיש לו חברים. הוא לא יגיד שיש לו חברים, אבל יגיד שיש לו חברים. הוא לא יגיד שיש לו חברים, אבל יגיד שיש לו חברים.

מה מעביר את ביהודיו ודוקמנות, קנאות, אלימות, וחלוציות.
מה אתה נבחר למעצמך כשאני חושב שרק המילה תשנה את המצב במדינה.
מה אתה מתבייש בשיאשנים מתחומים. ולעיתים כשאני צומה בטלוחיות.
באיה מצב אתה שונה להימצאו מצב שקשה לצאת ממנו.
מה מוציא אותך מהדליוז קנאות היצונית.
מה מצנבן אותך ביהודימטיה, נייטיות, כיעור, רשע.
מה עוד לא נדודי שינוה העובד וחוסר היכולת המשווה להתמודד ולשנות.
מה מקומם אותך קנאות היצונית, יחס מזלזל בערכי אנוש, חוסר צדק.
במה את קשה לא לעמודי שכל.
על מי צד לך על אלה שלא דואים את המציאות, ועל אלה שדואים את המציאות ולא
שלים לשנות.
מה מי אתה מבדיר אנשים סובלניים שמכבדים אחרים.
למי אתה בזה לאלה שבמחמים לגומי בכל דבר, ולאלה שמעלים כאמון שנותנים בהם.
מה לא חוסרי בעיניך ורובם דברים שאנו עושים "כדי לשחד".
מה מבדיר אותך מבזה על אנשים.
למה קשה לך לסלוח לך רשעות שלמה, חוסר יושר ושיממים.
מה החלשות שלך אומנת באנשים, באיכות.
אולי הכונות מעריך אצל אחרים כומר ממשבה ויצירה מקוריים, יחס אנושי וכבוד
לאדם.
מה מבדיר אותך אצל אנשים צדקות וקנאות היצונית.
מה אתה נוחח הרובים מסלמטיים.
מה אתה מתעבב לכלוך, חששות, נדליוס וחוסר יושר.
מה ישראלי בעיניך ריח הדמם לאחד חיות.
מה אתה שותא בארץ העובדה שחטבע נשחך, הפער הגדול בין המנהגות והעם.
מה מתחנך אותך מרד אומה.
מה עוד לא קימונו היצור, קנאות, לחצוץ למוסיקה, לטיול ו...
מה אתה שותא לעשותו למלא סופטים, לבקש שליטה, לעמוד בדרך.
מה אתה אוחז בקנאות קרמים, חקלטיים, כלי מדיבה, מחשבים.
מה המבטל התקווב עליון ליליד.
מה, בשבילי בילוי טובו לעבוד עם המחשב, להסתכל על העוף, לפרש אדם מרצה.
מה וברוך הידלות וחתוך ביוטו שלך ספריתית אחרים כי מאפי לעדו, יצד וחרימות.
למה טלפון אתה ממצאה לעלמן אלמסנוני רב חלוצים עינתו לחוות דרכו בדבור.
איוה אידוע הסטורי היות ורצח להיות טובו בפתחיתת חתה וחשלה.
מה חבי חשוב לך לנשחך לך לשקור לעצמך, להסתדל להימנע מלמלוצים חברתיים ואחרים.
לביע את אומתו שלי, ו גם חובבי וגם זכות.

אין לי בעיות כלכליות וזו הקלה
 אני אכל פחזאים מה קורה מסתבך בנכסים
 שוקט שמצא את הדרך לעשות דברים

[illegible][illegible]

ובחיל. ברוך אני אלה למשל חלק מהדברים של
תומסון ועל קרדון, אחד אלון, פנס כורג, בני
הארץ ומכאל סילקין. אני רוצה לקבל את האמת של
האדם, לא את המגירות, לדעת שני קרא את
משבתו ורגשתו ביצירה. למעשה אתה עומד מול
יצירה וחורל לאו, כמו שרצה לחבין, לצורת
המחשבות על העולם והאנושות, למשיכה בחוק של
אלמית השנית היצירה הנחבית מרכז תליו או עומד
לדמות שטובת בנימים הנמנים שלה. זה לא קורה
למה אבל כשזה קורה – את חרית שיחיה לזה.

[illegible]

"אני לא חברתי במיוחד. יש לי ידידים אבל לא הרבה חברים של ממש. אולי אין לי גם צורך. אני מאוד נהנה מחברת. עצמי ומספק את עצמי בעבודה, קריאה ויצירה"

[illegible][illegible]

**ראיונות: נודית ברצקי
צילום: ראובן קסטרו**

מהיום אנחנו מתחייבים שתישנו בשקט אפילו שהמתחרים יעשו הרבה רעעו!

חדש ההצלחה הבינלאומית הגיעה לארץ! מזרון גופ סימנס

ניתן משכנתא

בלעדי לסימנס
20 שנות אחריות

ביטריסט
סימנס
SIMMONS

סימנס ישראלי מוכרת שינה בעים
דוד השיקמו, אזור התעשייה כפר סבא, 062-36325

מזרון גופ סימנס
היחיד בעולם לכל גוף - ולכל הגוף.

להשיג בחנויות הרהיטים
והמזרונים המוכרות
ברחבי הארץ.

למעשה פיתחה מיוחדת, שחיא פיתוח בלעדי של
המזרון סימנס, וזו רכה ומפנקת והשינה עליה
נעימה על שכבת פוך.

**אתם רוצים רק 15 שנות
אחריות או 118 שנות ניסיון
שנות אחריות?**

על חתבדל בין
מזרון לתורן אהם
יכולים לחסין
גם מספר שנות
אחריות 20 שנה עוד תרצו (ותוכלו) לעבור
למזרון סימנס.

למבחן סימנס!
אם אתם מעוניינים במזרונים ומזרונות
המזרון סימנס, במקום
המזרון סימנס, הוא הצלחה
המזרון סימנס, בעולם לכל גוף - ולכל הגוף.

**אתם מעדיפים להתעורר
מספר פעמים בלילה...
או פעם אחת בבוקר?**

אם כל חתבדל של
ברחוק משינה
אתם חייבים לעבור
למזרון גופ סימנס.
רק הקפיצים העצמאיים של סימנס, המגיבים
לגוף המתנועע בלבד, מאפשרים לכם "פרטיות"
מלאה בזמן השינה, כשנמנחות ברחוק ואחד את
מורגשת כלל אצל ברחוק השני. "שניכם בידו וכל
אחד לחוד" - ליקיזה רעננה בבוקר.
רק עם "מזרון גופ סימנס".

**אתם רוצים גם שיכבת
פיוק מיוחדת?**

בדגם "WORLD CLASS" מוזה חגגת היקרות של
סימנס, ועכלד ליהנות בנטיק לשינה טובה יותר.

את השני ומתחת לגוף נוצר היכוד. הידוע לעומת
זאת, בשיטת O.P.C. של "מזרון גופ סימנס"
הקפיצים מורכבים כל אחד בפחד בועד "כיסים"
ושורות ה"כיסים" מחוברות זו לזו רק במרכז, משום
כך, ב"מזרון גופ סימנס" תנועת קפיץ אחד אינה
מפריעה על הקפיצים האחרים, כל קפיץ מתפקד
באופן עצמאי ומעניק תמיכה נפרדת לכל איבר בגוף.
- כהתאם לצורתו ומשקלו. כך, "מזרון גופ סימנס"
תיון היחיד שמכיר כל נקודה בגוף ויודע להבדיל.
"בעניינים עצומות" בין ראש לדגל, גב לבד, כתף
לזרוע...

**או מי מספר אחד באמריקה
ובעולם כולו?**

יחידת הצרכנות הכלכלית חקיי החשוב והמחמיר בארה"ב,
עוד חשואה עצמאית בין 32 מזרונים של
"צרינס", שהציגו עצמם כמובנים בעולמם.
היחידות בדק אמירות נחוצות
אורך חיים ועווי - לעומת
עלות. נקבע חודש שמעירת
סימנס
המוכר מכלום

**אתם רוצים מזרון רק לוג
או מזרון לכל הגוף?**

כולם מדברים אתכם על הגב, אבל אם אתם זוכרים
שחול סגב יש לכם עוד כמה איברים בגוף, חשוב
שתדעו כי "מזרון גופ סימנס" הוא המזרון היחיד,
שחובטן להעניק תמיכה נכונה ובריאה לכל קילומטר
בגוף.

**אתם רוצים מזרון רגיל או
את המזרון הטוב בעולם
בשיטת O.P.C.?**

במזרונים חרגילים,
הקפיצים מחוברים
ביניהם בחלקם העליון
ובחלקם התחתון, לכן,
כשאתם שוכבים על
מזרון מחוסן חרגיל,
הקפיצים מושפעים האחד

מזרון גופ סימנס

הזמינה לחמיכה

מהרו לחטוף את ההזדמנות החד-פעמית ש"אלקל" נותנת לכם עד החגים... כל הקודם - זוכה!!!

אלקל

שולחן אוכל עם 4 כסאות "טוטו" מחיר רגיל: 7000 ש"ח, מחיר חטיפה: 695 ש"ח

אלקל

שולחן אוכל עם 4 כסאות "לוח" מחיר רגיל: 895 ש"ח, מחיר חטיפה: 695 ש"ח

אלקל

שולחן אוכל עם 4 כסאות "בופלו" מחיר רגיל: 932 ש"ח, מחיר חטיפה: 695 ש"ח

אלקל

דגם "קפרי" מחיר רגיל: 82 ש"ח, מחיר חטיפה: 60 ש"ח

אלקל

דגם "שנס" מחיר רגיל: 84 ש"ח, מחיר חטיפה: 64 ש"ח

אלקל

דגם "אסתר" מחיר רגיל: 88 ש"ח, מחיר חטיפה: 78 ש"ח

חניה בשפע!

60 דגמי כסאות ועשרות דגמי שולחנות. המבחר הגדול בארץ!!!

מבחר ענק של חדרי שינה, מערכות סלון, מזנונים, שידות, כורסאות טלויזיה.

אלקל

החברה הוותיקה המובילה ביבוא ושיווק רהיטים

ח.א. סניף מרכזי: רח' שלבים 8, תל אביב 6100101 (מפ"ת) 03/827949, 824230:70

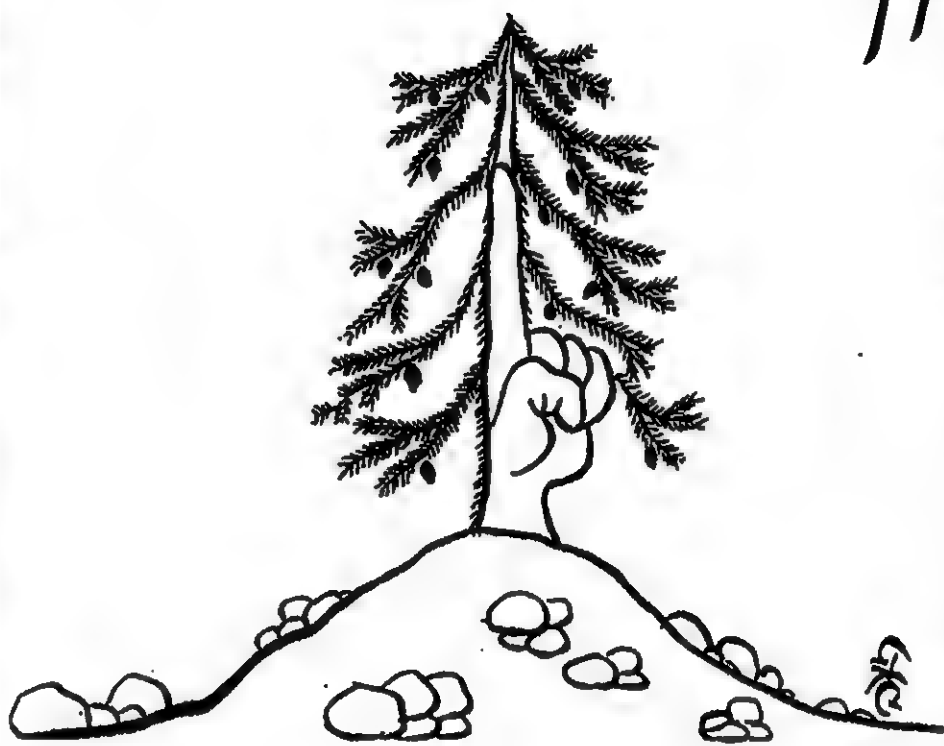
יושלים: שולחנות, כסאות, שידות, מזנונים, מערכות סלון, חדרי שינה

דגמי: כסאות, שולחנות, שידות, מזנונים, מערכות סלון, חדרי שינה

פ.ח. בית מדרשו: רח' אכיל בע, תל אביב 6100101

ידונת גפן

העץ האחרון

היה זה אי פעם עץ. עץ רגיל. עץ לא משהו מיוחד. עץ לא שלנו ולא שלכם. ומערת היה קורה לא בדיוק ברור מי אשם. אבל העץ נגמר, ואנחנו נשארו במידבר, כלי כחם ירוק אחד לרמוק. ואני לא אמר שזה סוף העולם. אנשים יכולים לחיות גם בלי עצים. למשל בגדרה. למשל במארי. אבל בכל זאת היה גומד כשהיה עץ כזה. ועכשיו אין כבר שום עץ. הכל.

הוא עמד לבד, על ראש ההר, והר שפעם היה מיוער, רוחש מטיילים וצפרירים. העץ האחרון בארץ ישראל. השאלה שנשאלה בדגנים הגבוהים היתה, כמובן: של מי העץ לעולם, שלנו או שלכם?

הבנסת הנכבדה הפסיקה את פגותה כדי לרץ בגורל העץ הבודד. חבר הבנסת מהמחיה גרם שיש להתיישב מתחת לעץ, ויפה שעה אחת קודם. לוינו נאם ברחבת הכותל: "זהו עץ קדוש, אברהם אבינו שחל אותו, ואחר כך הרבין בנאכוס של ליטשעאל והגר בדיוק כאן, מתחת לעץ הזה, או שקט שיהיה שם".

יוסי שריר אמר שזאת "בושה וחוסר" וניגוף על ביזיון הבנסת וזילות הידעבראש. תנועת "שלום עכשיו" יצאה להפגנה המונית מתווה בסיסמה "עץ חת קץ".

עץ אחד לבד, אחרי שכל התרשות והיערות, שלנו ושלכם, כבר נשרפו במסגרת האינתיפאדה, הגאבוטארה וחגיגות הארבעים. בכיכרות הערים העתיבות התגוררו צעירים רועים, ושואגו "ברם ואש גפרה אותך, יא עץ". חוסין החליט להחרר על העץ. יש לו מסקים עצים שחומים. הוא לא צריך עוד אחי.

עץ לבד, בראש איזה הר, זה די נמוך שנקרא זה הכרמל, עץ אורן הכי רגיל שיש, עם מחטים ואיצטוכלים קטנים. פסע טיפס עליו ילד, הביט למשמים, וראה כוכב נופל על חופה. זוג אחים מקרית-שעון וורט על גוף העץ הזה, לפני שנים, לב עם חן נוסף שרף, ושני שמות של נעה ונער שיהיו הם גורשים לעסקים ב"דלאסיטי" במיאמי, פלורידה. "העץ שייך לעם ישראל, והוא שיהיה בקשר לגורלו", אמר שריר בנשף מכבי האש.

"לא יעלה על הדעת", אמר שמעון פרס בעצרת יעריים מחוץ. "לשוף אותו הלילה", נאמר בפיוש בכרזת ממ. 578 של אש"ף המתקרא אירגון. הסליוויה האמריקנית שידרה ללא לאות, באמצעות לוויין, וטר קופל הסתרק מל העץ ואמר למצלמה "זוכו", והו העץ האחרון, והמאבק ברגע זה נראה צמר. כאן מר קשלן והקדן הקימת "ישראל".

השמש קפחה כמו שלא קפחה מעולם, ולא היה צל. היערה, שהם מיונהאור של הארץ, נעלמו כלא היו. חורשות שלמות של אקליפטוסים, אורנים וברדשים, מטעי זיתים וקליס - הכל נשרף במסגרת המאבק על ארץ ישראל. לעתונות היתה בעיה משום שכלי עצים אין גיירות, וכלי גיירות אותם לא יכול לרעט מה העורף חושב על העץ האחרון. אבל הבעיה החמורה ביותר התעוררה בכתי המלאכה לנאכוסים.

"אנחנו חייבים עוד אלפים נאכוסים באופן רוחף", אמר תת-אלה יעקובי. "ומפה אחר רוצים שנקשה נאכוסים, מוולד" אמר סגנו הנאמן.

יש בכל זאת עוד עץ אחד... - פלט תת-אלה יעקובי. בסליוויה וברדי שמעת ללא הרף דיונים במעגל סגור. גלי צה"ל פתח במיבצע "צנתורום" ובו זמנית וברין ביקשו מהציבור לתרומות ויערות, או, כפי שגורדי ואת הברדן המשעשע:

"אם יש לכם ביצים - תביאו כסף לעצים". בסליוויה, במהדורה האחרונה של התרשות, מנשה רז הפגיש את הפרופסורים אלדד ולייבוניץ שריבו קצת על המיקדק לפני שהציבור חלק לישון במיכר שלה:

"בוא לא נשבת את עמוד האש", אמר פרופ' אלדד. "עוד בשישים ושבע אני אמתי שמרוב שרפות לא חידאו את היער", אמר פרופ' לייבוניץ. משורר גיטה לקדא שיר קינה על מות האילנות. אבל מנשה רז אמר שומגנו חם.

למרבית האירוניה נסתיימו השידורים ב"התקפה". נגמרו היערות והחורשות. בעקבות המאבק. כל מה שהיה ירוק, נשף. אפילו הקו הירוק היה שותר עכשיו.

"זה עץ שלנו", אמר אחד ממותיקי העסק. "אנחנו שוחלנו את האקליפטוס הזה נגד הביצות". ענה לו אחד ממותיקי קלקליה "זהו יות. יות שמחתה. ישבו אבות אבותי, התפללו לאללה וחזבו לכוונות לנישיות ואל". אבל זה לא היה אקליפטוס ולא יות. זה היה אורן. סתם אורן טיפס, הכי רגיל ודוקר שיכול להיות. והאורן חיכה בין האיצטוכלים שלו להתלטה מריגות בנזנת בקשר אליה.

אוגוסט, וחורש חם ודביק, ואין איפה להסתתר. אנשים חיששו צל בכל מקום, אבל הצל היחיד היה צל של דגלים שהתנופפו בכל מקום, ככלל המצב. הם עמדו מתחת לדגלים, וחיכו לראות מה יעלה בגורל העץ, ובכלל, מה יהיה הסוף מה לעומאלץ.

היה זה אי פעם עץ. עץ רגיל. עץ לא משהו מיוחד. עץ לא שלנו ולא שלכם. ומערת היה קורה לא בדיוק ברור מי אשם. אבל העץ נגמר, ואנחנו נשארו במידבר, כלי כחם ירוק אחד לרמוק. ואני לא אמר שזה סוף העולם. אנשים יכולים לחיות גם בלי עצים. למשל בגדרה. למשל במארי. אבל בכל זאת היה גומד כשהיה עץ כזה. ועכשיו אין כבר שום עץ. הכל.

הוא עמד לבד, על ראש ההר, והר שפעם היה מיוער, רוחש מטיילים וצפרירים. העץ האחרון בארץ ישראל. השאלה שנשאלה בדגנים הגבוהים היתה, כמובן: של מי העץ לעולם, שלנו או שלכם?

הבנסת הנכבדה הפסיקה את פגותה כדי לרץ בגורל העץ הבודד. חבר הבנסת מהמחיה גרם שיש להתיישב מתחת לעץ, ויפה שעה אחת קודם. לוינו נאם ברחבת הכותל: "זהו עץ קדוש, אברהם אבינו שחל אותו, ואחר כך הרבין בנאכוס של ליטשעאל והגר בדיוק כאן, מתחת לעץ הזה, או שקט שיהיה שם".

יוסי שריר אמר שזאת "בושה וחוסר" וניגוף על ביזיון הבנסת וזילות הידעבראש. תנועת "שלום עכשיו" יצאה להפגנה המונית מתווה בסיסמה "עץ חת קץ".

עץ אחד לבד, אחרי שכל התרשות והיערות, שלנו ושלכם, כבר נשרפו במסגרת האינתיפאדה, הגאבוטארה וחגיגות הארבעים. בכיכרות הערים העתיבות התגוררו צעירים רועים, ושואגו "ברם ואש גפרה אותך, יא עץ". חוסין החליט להחרר על העץ. יש לו מסקים עצים שחומים. הוא לא צריך עוד אחי.

עץ לבד, בראש איזה הר, זה די נמוך שנקרא זה הכרמל, עץ אורן הכי רגיל שיש, עם מחטים ואיצטוכלים קטנים. פסע טיפס עליו ילד, הביט למשמים, וראה כוכב נופל על חופה. זוג אחים מקרית-שעון וורט על גוף העץ הזה, לפני שנים, לב עם חן נוסף שרף, ושני שמות של נעה ונער שיהיו הם גורשים לעסקים ב"דלאסיטי" במיאמי, פלורידה. "העץ שייך לעם ישראל, והוא שיהיה בקשר לגורלו", אמר שריר בנשף מכבי האש.

"לא יעלה על הדעת", אמר שמעון פרס בעצרת יעריים מחוץ. "לשוף אותו הלילה", נאמר בפיוש בכרזת ממ. 578 של אש"ף המתקרא אירגון. הסליוויה האמריקנית שידרה ללא לאות, באמצעות לוויין, וטר קופל הסתרק מל העץ ואמר למצלמה "זוכו", והו העץ האחרון, והמאבק ברגע זה נראה צמר. כאן מר קשלן והקדן הקימת "ישראל".

דבש

[illegible]

מסרסון, אומר: "בני־אדם טובים, אל להם לעית
לחוק יותר מדי. אחר מברר באמת כל מיניות
פוליטית – כולל תנועת – אבל ניתן להביע את
דבריו בקצרה. לעניינינו, אמרתי ואני בטוח אם
הייתי יכול לבדוק בזמן־לחץ לצבוע מתחשך
בשום מקרה – כמִשְׁלֵה. אבל זאת אני אומר: ביג
שיוות היותו של מלכות־התחששות, התחיר לא
יוכל להיחשב. אלא לא כל דבר, שמוע וקטן
ישעה להפוך לעשור וזהו. וזהו, לא כל העצמי
שקובע בשאין להוֹרֵם מִדֵּת – איוולת היא להשוב
שכלל בעית אמצעי שיִתְרֹן – ועם ידיעה
אזרח לחיות.

"דבריו עמיתות אני מוצא אצל מסרסון מלא
לעמדות. "האנושיות" יכולה להתחיל שזהם
לחיות, מוכיח להוֹרֵם מוֹרֵתוֹ מִסְרֵדוֹ 3000
שנה ולכן שי להשמידו, במשאל שמשמץ אני מצב
ביונים. שי קוד וכלבן מִסְרֵדוֹ – לא תהיה גבל
שי יק שחור ולבן ואני נחמד־התחששות בגודו
לשתי, תרחק בהרפת עור שנים לא רבות בחברה
האנושית".

איז מען בינייט

פרו"ם: בירון: "פרום" ליבוביץ, ביקורת בבית'החולים וראית את תחולים סובלים

פרום: ליבוביץ: "ראיתי, ואף על פי כן אסור לעשות המתה חסד, כי אין לכ' גבול."

פרום: בירון: "איני חושבת שאנו מותנים מתח' כדור'שלב שאין לו סוף, אם נסד את חושא של המתה חסד. אחי מעניין לחולה ברדל, ואני חושבת מרוב' לחולה חסד. כי חסד

[illegible]

ה'תש"ט המחתרת חסד' טימן כחומר אפיוס
והדבר והיפוכו. מות חסד' והולדת יחד. אצל
ש כנראה סיטואציה שבה יש מקום להמחתת חסד-
ג'ב', כרומאה המסתעלת בעיקר בתולי יסרן -
ותומקרת הכעיה בחולים טרמינאליים (סומריים) קה
למשל חולה סומני, מחסד'
הכרה וזללה כאכס.
המשפחה פורנה אליו
הרואים אומרת: עשו
משו. במקרה כזה תשובתי
הוא: אני מסתכל בחולה
בקשתפחה של מקובלת
עלי. נכון שכאמצעים
הרומים לרשותו אנתנו
רומים לעתם למצב כזה
אכל אני חולה אינו סבל
לא עלינו למטל בביתנו
משפחה. זה נכון אפילו
הפרשות של חולה ואין
ייעתה של המשפחה ושל
חולה זו בעיה של סולנו
פנינים הנאים שאספור
כבוד, ולא במצב מונח כפי
הפרשות. אבל לא במקרים
אלה אנתנו רבים.

[illegible]

ענין לא קנית על המהולת.
ישנה עוד קצרות וזלים, זו שהרפואה אינה
בגלילה להשתל על הבא ועל הכל שלה אלה הם
נחלים המהווים בשבילנו את חבייה הקשה ביותר.
שהם למען את כלם עד שאין רואים אותם. בשבילם
נמצאנו נחמנו כנגד. אני ערה לאותם אנשים - אפילו הם
מכחישים את שם אלהים ומותירים

כָּל זֶה אֵינוֹ חַל עַל הַחַיִּים. אִין שׁוּם בְּטִס
וְצִוְּיָא לַעֲשֶׂה הַמִּצְוָה שׁוּבָה כְּאִין שׁוּם אִים חַי
וְחַיָּו חַל עַל בְּלָא אִין לְכָד הַמִּקְרָה נֶלֶא
וְהַיָּדָה. אִין מַעַם וְצִוְּיָא לְכָד שׁוּרָם קִיָּם וּלְכָד גַּם
אִין מַעַם לְשׁוּרָם הָאֵל כְּתוּבָא אֵל בְּטִסְבוֹת מִצְוֹת
אִמְלוֹן וְאִבְרִית - כָּל טַעַם הַמַּעַם חַי הָאִים
מַעַם שְׂאִינִי מְכִיד לִי טַעַם לֵוִי חַי הָאֵל-הַקִּיָּם.
וְאִין מַקְבֵּל אִין כְּפִסְכּוּלָא וְתַחֲתָא וְלֹא כְּמַסְקָה
וְאִין שְׂאִינִי חַיָּו.

האם זו בעיה פוליטית? הדעה הציבורית
אם משקטת פוסטמולדא חילוני
אישים. המאחר זו בקיבוץ שמצויים והשני בראון,
בגרמניה. שבתונים, ודוחו חזון בניהם כ-350 שנה.
האחר הוא שבתונים, ודוחו חזון בניהם כ-350 שנה.
בלאס פסקל, אחד מגדולי המדענים הימיים, חילי
הגדול בתום. הרעיונות העקובים ביותר בקיצומם לא הממ
מאוש ושקט טוב יותר זו המהמל כבר אצל אפלטון
אומה? כמכללי ידוע כי האדם היחיד והשקט והשקט
הרצונאי-היחיד (מ.ש.) הוא הסוב הרוא
במחשבתו ולא בשבתונים אלא בהכרח נמנה שני
(מ.ש.) טוב יותר כלל, אלא אשק ושקט בלתי. מכללי
אחרת: טוב יותר אומה - אינם מתייחסים לממ
שקט, ואם מקום לרדן ורצונאי.

[illegible]

אם כן, אסור באורח מנהגים ליהנות מן השא-
לח אינו רשאי ליהנות את חיינו - למנות שא-
רצו לחלל אותנו - משום שאין זה נובע מבט-
אובייקטיבי, אלא מכך שאני שותף לבני-אדם
שנחשבים שאמרו ליהנות איך ארם. אולי יבוא מי-
וידע לנו מלוות שנחשב 'ממל' ושוב אין הוא אישית-
שחיו חסר העניין ואינם כדאיים, ומשום כן יגיע
מתוך חסר העניינות עמקה - במשקפת שאין ע-
למשתתפים, אמר לה בעיני, לחיות אין שום ערך!

הוא יכול לשקוע? אני ארם זה, בנינו לייצגם
הוא יבוא ויגלה לנו, ויגלה לנו, ויגלה לנו

לכך מניעה.
רשאי, מבחינה מוסרית, לפצוצה כל אדם יאמר ש
אין הסלע בעלת מישור (זהו הפקד, האם
חשבו, כמזה כסלע בשדה המסריע לי. במקרה זה,
במובן העומק ביותר של המושג האדם הוא מוצר
וזכיות כלשהם ממין בכלל וכזה של אדם לוחץ
"אז אומר לה האם העובדה שאדם זה, מזה,

אבל חסדק הוא דומם, ואנחנו - חיים.
 "או נעבוד לאילן. אני כורת אותו, כי הוא מפ
 לי, ואין בכך שום מוסרי".
 וזהו מה שכתבנו לעיל: "אין שום מוסרי".

ועתה אין להי' ענין
א"א נעזב לכלל המצוי
מקיל אותו אם הוא כלל משה ואינו שייך
האדם הזה - ומכאן לכל אדם - הוא אתר מר
הטעם והוא מופתי - האם יש לי נימוק רציונלי
מדוע אני מחל אותו קיימתי את ההסכמה
ליטול חיי אדם, ועלילה אנתון: מבססים את
בנותאם. שהרי כל אדם מבין המובן בנאדם
והכוונה שנתן יותר אין שום טעם לחיות

מקיים מאוד למיכאל.
 "ק' למשל את ה'מסרס' הזה וזה -
 חיינו את תועבה זאת וזאת את חיינו אשתו וילד
 והאם בכלל זה נחמל איתנו אם נחמל בן אין
 יותר גדול. אני מתחיל בצלח' מתחמקין רק אין
 להשמה מלאכותית, ואפשר לקיים מצב זה
 בנתיחה חורשית ושנים, ואולי כולנו בן
 שותפים השם - בכל המקומות - זה לזה

מקע נולא דרוש יוטר, והוא מת. יתכן אפילו שכולנו
בים שלא רק שמותר לעשות זאת, אלא שאולי זו
בת הקרובים מבקשים שינתן לאותו 'צמח' למות
כבוד ומדוע שלא נענה לבקשה זו.

[illegible][illegible]

אני רחוק מרגעיהם
זולה שמשתה בין המצודים
מתוך הכרה התמאטיסטית
כנה בהמתת חסד לבין
היטלר, אבל אני יודע
היכן בריק עובר הגבול בין
שתי עמדות אלו. ער אינו
נקודה אני רשאי, או אפילו
חייב, לומר שטוב לחסל
המדינה הזאת.

את העיתון ומאז ומתמיד
אמור לעולם: כן, יתכן
שארם יאמר טוב לעשת
המתת, ולעומת זאת
אסור, אבל איני יודע איפה הנהגול. ולכן אני ענו
בזא מחלול על השאלה האם מותרת המתת חסד. אי
שיקול לבני בראיות הדתים. אם תחיים תלויים בשיק
דעה, או על למח פלגוני ריצח אותי וכל החבר
תתמוטט.

אבל אני דנים בהמתת חסד ולא בריבית.
 "המתת חסד חסד עם מי? זהו חסד עם עצמו
 אנתו רוצים להיפטר מן האדם. יתכן שאנו אנו
 מוועים לכן כלל. יתכן שאדם יאמר שלפי הכוונ
 המלאה מרוב צדקת חסד, ובכל זאת מרוב כס
 שאעשה חסד עם עצמי אם אפטר מפלוני, וזו הסכ
 הגדולה ביותר. אם ניתן למישהו נזק של רופאי

פילוסופים, אנשי מוסר וחוק (וכו') סמכות לקבל ולמסוק בכך, וחשש הוא איום ונזר שהחברה תפגע אינטרסים שיש לה ותחטא בני-אדם בלי אבתה".

על ברי כד
"אנחנו חיים בתקופה של ברבריות. המאה ה-
היא התקופה הברברית ביותר בהיסטוריה האנושית
ולברי עצם העובדה המופלאה שיש חי אדם, ל

מתיחסים בניסול. וזהו השמן לברכה.
 וזה המבקש לזנות את דתו בעצמות
 אותם משאבר, אינו יכול להזיל בו דופי
 כדן ערסאלו. וזו מבחינת ההלכה. כאן
 כרטיסונים אחרים שונים ונבדלים, אע"פ
 אתאיסטי, עשן מאכן צעום כזה להוביח
 חיד רבתי בלי מוסר. וזה הצד שיש לה
 חזק משבצו אתו. בוקדת. וזעמנו אתה
 מבקש שיעורו לו בואת - וזה יתכן שסורב
 שנים מרגיש בכל ימי נפשי שחטוב לאדם
 לעזור לו, ובכל זאת - אסור לעשות אתו, כי אין
 בזה, והצדק עלול היעשות.

חוקים

35 תשובות

הלל בן שלום

פרק ב'

דניאל אופיר, זרק ב' של אמנו
בדמותו. הינו אשוח ואם זאת. היא
זמרה אלגורית כמעט, מנוקד
בטעמים. הוא מביק ודבר נשמו
נקשר באצלחמו בדולחח ונשלחח
עור יחור מאורציו. הוא כבד עייך,
מאכזר, עזדק. היא האור שמוצנן
ניצח. אשוח צעירה, שהכירה אותו
אחרי הנפילה הגדולה שלו השאירה
איתו מעט שנים והיא פוערת
לידו ואינו לא מבין למה בינאלה את
מאמה רכה, בינאלה נשוח כנה,
משאירה כדאכו אחרי כנה.
נכשיו וזורה.

מאת אביבה לורי (מק)
צילם: דאובן קסטרו

וזה שיש בלילה. "קדוקדיל" הוא שם של מסר
דח/מורדון בדצליה מיתח. לא בדיק מרביד
זה, אבל גם לא תל-אכזב. בקסמה השניה מרבית
השולחנות תוסים. לא ממש מנצח. הגיל המד
צע די גבה. הלילה יש ב"קדוקדיל" שני אסרקות
ולא ברור מי מן הכלינים המסומים העייפים קצת
בזמנת, בא בגלל מה האוכל או הדשקט. במרכז מכב
מונחן שלטים ענק, אליו עולים לרגל הסוערים, בכל
פעם שהלחח מורקנת. על הכמה - שלוש נשים
האקורדיון אחד מוצבים למערכת מגברים. העגורים.
שנים חרשים, אחד ישן איים קין - אקורדיון, מזה
למוסיקה מידוחם, דניאל אופיר - ומרת, ואשתו של
העגור והחית, אמנון ברנחן, אצל ו מערכת שניה.
הפרטואר מורכב משירים שוממו כאן לפני
שבע עשרה שנה לערך. ציוני רדד כמו "לוישינק",
"דני שלום ופה שלי מתי שוב גיטש מתי, מתי",
עיבודים חדשים לשירים של שלישית גשר הדיקן וכ'
מבון, העגורים. לפי הבחוח הפנים ועוצמת מחיאות
הכפיים, קשה לדעת מה ערב יותר, הניסוח של מרד
או השניאל. בשולחן משמאל קבוצה מתודחקה. הגיל
הממצע מסכיר את התלהבות או התלהבות ממניה
את הגיל. זה עוצרים לרגע על הקצת, נוכחים בימים
המורים ועובדים לקט. בסוף הערב ישאל אותם ברנחן
אין אפשר להגיע למתודחקה להפעלה. "אנחנו נסדר
לך", אמרים המלאכסים, ונעליבים מושאלה מה יש
לזה לחוש בדצליה בים שיש בלילה.
כדי שהסיפור יהיה מוכן צריך להחליף אותו בש'
גות השכנים. למי שהם ברנחן אמר משוח, סימן
שגם הוא, כמו השירים הערב, היה בסביבה באותה
שנים. "חשטן ואשת האיכר", "הלחן הלבן והחורא",
"הכל עובר והיכר" ועד. מופעים קמורים מסוגנים.
המלחח גדולה במימים מקומיים. בידו עם ברנחן
היו בכתורות שמות כמו ליאור יינן, מיכל סל, ורשי
(המשך בעמוד הבא)

דניאל אופיר (אמנו) ברנחן
בהופעה (משמאל) ובכית
היונו ושבים לילות
שלמים ומדברים. לא רק
שלא היה כסף.
ההתכרות קברה את
היכולת להרים את הדאש
ולעשות משהו

ਖ਼ਾਨਦਾਨ 38

39. उत्तर

فلا تفرحوا به

שניכודים

נראו, תערוכת קומיקס בירושלים

מורדניים. הם יפים, הם חכמים, אבל הם לא קומיקס. קומיקס צריך להיות רדוד, וכבוש וחריפה בעיניו. אנין הטעם הממוצע. ראיתם פעם קלאסיקס? זוהי סידרת קומיקס של גדולי הספרות הקלאסית. כך הכרתי, ולעומק, את יצירות ג'וזף קונראד, אלכסנדר דיומא, ויליאם שייקספיר ואחרים. בציורים ובכלונים.

חוק: מה שנחשב חסר טעם היום, יכנס למוזיאון ולמוספים מחר. אל תתפלאו אם בדרתכם תחזור מהפעלת מתערוכת עיצובי אולמות ההתנהגות של רחוב המסגר, תערוכה שתהיה האירוע הפיינשמקרי של שנת 2030.

יש לחוקק חוק שיאסור על אדם לכתוב זכרונות גוסטאלגיים שיכילו למעלה ממאה מילים, לכן אספר רק עוד שכבתי יור וניע למשק שלנו ילד מאופקים שנשלח ללמוד בקיבוצו מסעמים של באלאנאן שהוא עשה בקיבוצו. הוא צייר אקדחנים ואנשים עם נעליים מסומרות בצורה שהפילה את כלולו על דתות. אחרי שלושה ימי הערצה גילה לנו את מקור התיקוי שלו, והכיר לנו את "מר", שהוא עצמו הכיר ממנהג אמריקני.

אבל "מר", נהר ככל שיהיה לנוער בן 16, זה כבר לא קומיקס. מאו קראתי את כל התיכונים והתפתחות. אסור להשוות. לא כל מה שמצויר ומבולן יש לו ריח של קומיקס.

ומה אני אם הקורא חש במרירות שהבוייה נותרה. אם מבניסים לי את הקומיקס למוזיאון יפה, עשיתי לי אותו המוני.

כל האספקט התרבותי יכיר לי עכשיו קומיקס. ככה לוקחים לי את מה שאהבתי ללמוד במיוחדות מסוימת שהוא רק שלי. לכל אדם נחת לבמה דברים פרטיים שהוא מצא לבר מלוצי הכונה מרביהפקקים של התרבות.

אם הקומיקס יכול פתק אישור, בסופו של דבר עוד יעלו שם גם תערוכה למוריד פון שוויי, יגלו מחרש את טיל אולנשפיגל, וכל שני תיאטרון יתחיל להתרברב לי שהוא משועשע משועשע על פראנק פראוסה.

גלל שאמא שלי לא הייתה אמורה על כתבי מרסלן שסקלים וקאריה מלודובסקה, ילדותי הקלה עברה עלי בהאונה לקומיקס שהיא הייתה מדמנת לי.

קומיקס היו קונים בסטימצקי. עד היום אני נהני מערי סטימצקי את העבודה שבדיותי בן שם שבני וחברת סדון. זה היה בירושלים, הייתי חיון נגון מהקוסם, וככה יצא שמצאתי עצמי נחץ לחנות עם סדון ביר.

כשהייתי רוכן קרוב לקומיקסים, מאוין לשער המיתרם חולק בקצב מופסקי אופייני, וגם בזמנות, היה בא ריח הקומיקס באפי. זהו ריח של נייר מיוחד מעורב בריח הדפוס

202 הסברים לא נכונים

מדוע הכיפות הורסות הן בצורת בצל, ואין בונים אותן צורת הכיפות של הכניסות הרוסיות נובעת משני גורמים: האקלים, והמשפחה מן המזרח. כמייבנה, זוהי מעטפה מוצלחת ביותר נגד הקרח המערב בעלי שלכת המצטבר בחורף הרוסי. העיצוב הוא תרומת סותרים ממוצול שהצו את אנארכיג'אן, לא בכדי נקראת הכיפה חוץ כיפת בצל. המבנה של כל כיפה אכן מתחיל בבצל גדול, אותו עוטפים בקליפה נוספת עשויה ממים, ועליה עוד קליפה ועוד קליפה, עד שמגיעים לגודל הסופי. שיטת בנייה זו מעניקה לכיפה את חוזקה המיוחד.

לפני תחילת הבנייה חשוב לזכור להשאיר את ציצת השורשים של הבצל בחוץ, כדי שיהיה אפשר להוציא אותו בגמר הכיפה.

מדוע החרוזים מברייחים ציפורים: כאן אני ממסכן למסור לכם הסבר שהוא לא סתם השערה, אלא פרי שיתוף ארוכות שקיפתי עם אלפי נושאים בדרבס לארוח. הם אומרים: חיינו רוצים לבוא, אבל האקלים חם. אשתי לא יכולה לסבול את החום. ער שלא נקדר את הארץ לא נהיה מוקד משיכה ליהודי ברייתחמוצות.

מהו עכשיו בדר: למד יש גרגרים בגנינת קושן, ובתשעה אחוז לא למד מסגנים נגד שגריר דרום אפריקה ומתלהים ממשלחת קנזמולרית לבירת המועצות ומנסיעות בדרבס ישראלי לסיון.

למה תלמידי התפתחות להיות העיר העתיקה בישראל: מאפי התפתחות של כל העם היה לכיוון הגליל והנגב. אם חשקיש ששבו במישור, זה היה ביישובים חקלאיים. לומר מאתה תלמידי - זהה בשם למעשה לא סיימנו אותה על המפה עד לסיקור המלמה מצד שני, ומאקלים תלמידי הוא הגרוע ביותר שניתן למצוא בארץ, וחוץ הים עלוב ומקף מרוחת מנוולות.

נראה, אם כן, שאין ולא היה טעם לבנות עיר בכלל והמיוחד. לא עיר חדשה ואם עיר חדשה - לא שם. כל זה מתעלם מעובדה אחת והיא שאם מתקבלים טוב רואים שתלמידי בנייה באחר שנמצא בקו ישר עם מליוני גיבולר, נקודת מסתה בים התיכון מאו ומעולם. יותר מהה נקודת סלסופי הדידו החדשים נגלה שתלמידי נמצא כל תילה בקו ישר עם העובד הקרוב ביותר לכדור הארץ.

המדינה חייבת לנו כסף

בוא וקבל אותה מהמלוואים לעשכנתאות

אם אתה נמנה על אחת הקבוצות הבאות:
חסרי דיו: זוגות צעירים • עולים חדשים • משפחות חד-הוריות
יחידים מעל גיל 27: מתיישבים ביישוב פיתוח • זכאי מפעל הסכון לבניין.
בנוסף לסכומים אותם "חייבת" לכם המדינה תוכלו לקבל הלוואות משלמות ממקורות הבנק.
המומחים למשכנתאות יבדקו את גובה זכוותכם, ידרכו, יכונו אתכם ויעזרו לכם לקבל את המשכנתא ביעילות ובמהירות אפילו בו ביום.
חיכנסו עוד היום לאחד מסניפי בנק טפחות ושאלו את המומחים.

בניה טפחות

העמודים והפרטים יחידים ויש להתייחס אליהם כפי שהם. אין להשתמש בהם לצורך פרסום או תעמולה. אין להעתיק, לשכפל, לשדר, לפרסם או לנצל את התוכן של העמודים אלו ללא אישור מפורש מכתב העת. כל הפרסום והתעמולה יחידים ויש להתייחס אליהם כפי שהם. אין להשתמש בהם לצורך פרסום או תעמולה. אין להעתיק, לשכפל, לשדר, לפרסם או לנצל את התוכן של העמודים אלו ללא אישור מפורש מכתב העת.

הנהלת כתב העת

תעלמות הדירה בקומה החמישית נפתרה בקל וצווחה. רובל הייתה היתה תמיד נער תל תרסיים. וזהו שאיש לא גר בה. כאשר ועד הבית היה צריך לגבות מסמים מהצב לתחוב במוח לרילת את הדורח האחרון, ובו המצב הכספי, וזוכבת כל אחד מהדירים, למרות, המספסה סגורה, היה מקבל אחד מאנשי הועד את הכסום. לא בצק אלא בשמירת כספי. לא פחם, כאילו לא היה אר בריה דחואה, אלא כחן. וזאת מכותה המבקשת לבודד את עצמה מרישיות הבית, מאנשי הרוב, להתעלם מכל מי שמיסך לחזור אל מרישיות.

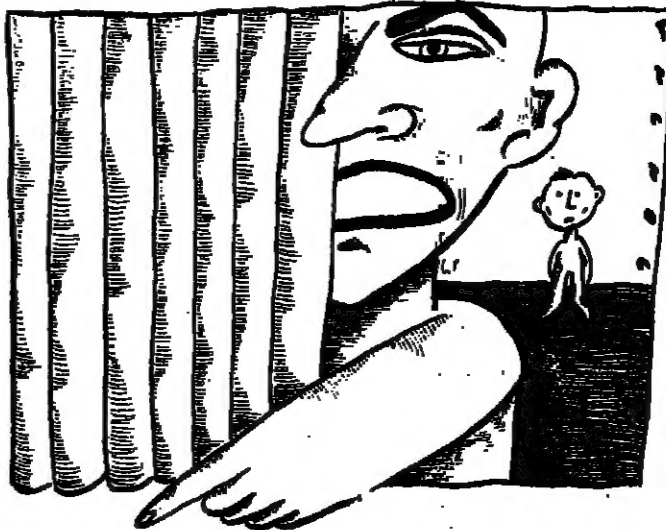
ברדיו ראינו אותה שעה חולה שוכבת על כיור כי
היא התחבירה בבית חולים והשכן בני ירושלים, במאכס
הסני הטהור שוכן שוכן האצור והאצור האצור אצור
והאצור האצור למנוח הדוער כי ידוע את בני העוהה
שוכבים את הסדרים יעזו לעזר למעט ביריות
הנערמים שילמם מאי מיליון דולרים כי שלמות את
בני העוהה ששורדו מיריות. במיריות, במיריות, בבית
שמותו בירמות, ברזוח הומה מאכס, עמר על
התרסס בני בכמכסים יעזו לעזר, שוכית, שוכית חלצו
קציע מתחבר ברזוח, פני חצות, זילת חלצו חרמז
לקרנות חלצו מרדל לעוהה שהוא נמצא על מנה
יש לו קול תאמיני.

מאחר יותר אפשר היה להציל מפי הילדים והמבוגרים שהוא גרר אחר מהם לרידה, וכל השאר מיהרו ונמלטו למטה במעלית, מורצים מבער רלת הזכוכית אל הרחוב בצעקות. אבל צעקותיהם, כמו המקהלה היוונית בתיאטרון, חיו הכנה דרמטית להופעתו של השכן המסתורי על המרפסת כשהוא מכריז שבידיו בורעובה הוא ירגו אותו אל א...

בתולדותיהן העמוסות פרי בשל ומה נבררים
 מעומעמים המושפטים אז עת קצתו.
 שעת האחרונים של יום זה אביב רגיל.
 האפסלות שקלט אז לנו של חתולת מבקר
 לסלסולת הדקת של האחרון, מספס לראשית
 אותם עקר וזה חטרי מכללות. ברומיות נולדת
 יצולית מנייתו מכלביות העמורות כסמור,
 לעולם מותה מציאות אז אט אז ויחמתן לבנים
 העיניים והדולקת. עקבות חתול הנולד
 והחיים מתרגלות מותח לכנייתו. על הכנסת
 כורבול. בתי הקפה הפמור לגנו שים משקה צונן
 משקולת האישיראל אז ימאס חכם, ודבר, וזשע
 השחקן תולעל מפרסמם, בתנאות ידית, מרשית
 וזשומלת לנו של הערועת ושל הדברים, של הילדים
 שחשקו לקרן ערבת.

המסופסת היתה מוארת באור שקיעה אחרון. הגבר
בנדרה כעוף וועץ, ראשו תכבד מנחה על צוואר דק
מקומקום וטטמו גרול וחר, רכב שחזק את התחושה
ששואר עץ היורד על העצים. בידיו אחז ילד רך, מניף
אצותו למעלה להניח לכלום להתרשם מכן הערכה
ואחד־כך התוויל לשאת מונולוג.

ככה זה משארם צובר בתוכו עלבונות. איש לא

מכיר אותו, איש לא אומר לו שלום. אבל, מבצע לחיכי ותלחות הצעלות, כמו עכביש הוא אורג את קורי האינפורמציה שלו, לומר את מידות אנשי התיב המשותף, את מידותיהם של השכנים בבתים ממול ועכשיו כאשר הוא מחזיק את בן הערובה בידו, ניתן לו להגות חשבון עם העולם כולו בידיעה שהמזמרים האלה לא רק יגמרו בו כבוד אלא, לכל הדיחות, יסריבו.

השטרים יצאו מהמכוניות. הכלשים במכנס ג'ינס ותלוצות טריקו: שטרים כמרים, ששטרות אמבולנסים, תצגה משטרת, על פי כל הכלים מאות המכוניות הירידו ציון טיסה, כלים, חיים, כל הכלים המשובטים את רמזים על האנשים שדורכנו הנסיעה לתם תצגה וסדססוף תא ממש את חסותה.

הצגת היחיד שזומנה להם, והזכירה את המחוז
ואולטרדה מוריניני שבהם השחקנים מגיפים את
הקול, ודוקים עליו, עושים לעברו תנועות מגונות,
החול מוצא להם כפיים מלחלופות.
נקב בשמות ירייני ובכנס לפרסים אינסימיים
על חיי המין שלהם. ירכו על הגברים הנרים ממול
ספר מרשימים לדעתם, שרק מי שהי' צמוד להרכיב
תחסימים יכול לעלות בריוק מבין את שהם מעללים.

כמו בתיאטרון טוב, עמרו השכנים ממול גודשים את המרפסות, את הגגות, מציצים מבדע לחלונות, השכן כוון לעבר כל אחד מהם את אצבעו, קורא לשמו וכשם משפחתו ופורש עלילות מרחקות ממין שלו. כמה חלונות נסגרו בשריקה, רגע לפני שהאצבע והמפתח לעברם ולפני שהקול הדועם סיפר לאנשי השכנים המצחיקים את עלילותיהם.

[illegible]

העובדות הידועות עליו היו משוטטות. פנחס
השוחר לידם. ערב במשך קבלנים. בצעם הוא "האיש
האש"ל היה" אדם שאין לו עבר. הוא כל כך שטות,
שכח ממנו עם צבעי הסביבה, עד שלא היה ממש קטן
ואחר ביורגיה שיכלה לו להוכיח אותו למישהו
שילם את מיסיו ולכן מסתבסס לא העלה אותו באש

שמחתו. שילם במזומן לכ
הבנקים לא טרחו לברר למי

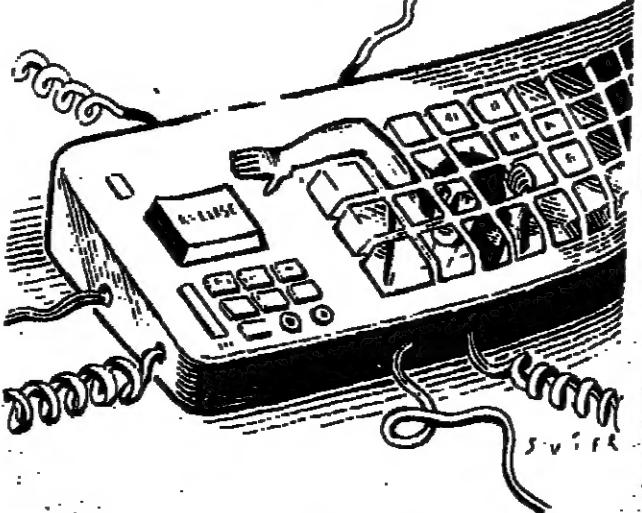
תוֹרוֹת צִדִּיקִים. שִׁלַם אֶת
 לַעֲרִידָה בִּזְמַן, אֶרֶם אֶת
 אֲמִלְתִּי, צָבָר עֲלֵמִן אֶת
 שְׁלֵי יִסְלֹה, עֲלֵמִן עַל הַחַיִּי
 לִמְצֵנִי. יִשְׁאֲשִׁי בְּחִינֵי
 אֶת עֲמִידָה בְּאֲחֻזַּת גִּדְלוֹת
 עַל קֶדֶם בְּתֵי שִׁשְׁמֹה וְאֵלֵי
 הוּא אֶסֶף מִדְּרִישׁ עַל יְדֵי
 הַשְּׂכָנִים כִּדִּי שִׁיחַ אֶת
 יִצְחָק אֶת עֲצֵם וְבוֹרֵךְ
 הַתְּלַקְטִיבִי שֶׁל הַשְּׂכָנֹת וְשִׁי
 לֹא יִשְׁקָבִי אֶת הַגִּבֵּר הַעֲרִיב
 הַמִּקְוֶה, שִׁישׁ לֹא בְּזֹאֵר כְּמִשְׁ
 וְעֵלֵי מִתְנַשֵּׂא רֹאשׁ גִּדְלוֹת
 חֹשֶׁם כְּמוֹ מִקְשֹׁר שֶׁל עֵינִי
 וְכִמְעַן מִצְעֵדִי שִׁיחַ לֵבִי.
 מִשְׁפָּרְשִׁי מִשְׁעֵד לֵבִי.
 בְּצִוּוֹ אֶתְּוֹ מֵאֵלֵי אֶת הַ
 מִצְוֹת הַקֶּסֶם מִמִּשְׁכָּנִי.
 מִצְוֹת הַקֶּסֶם מִמִּשְׁכָּנִי.

כל מה שרצה היא הורמנות להופיע על הבמה.
להיות אלמוני, כמו שחקן, הוא עורך "היציאה של
בחדת כבוד, מוסע בין השכנים שלא יסבכו לעול
את המונילוג המפואר שלו מתביישים להתבונן
בעיניו של זה. עכשיו כשעולמם האינטימי נחשף
לעיני כל. ביד האיש שלא היה

ל פני שנתיים קנה לי בעלי מתנת הפתעה ליום ההולדת: מעבר תמלילים. הייתי זקוקה לו אז והיום כשם שאני זקוקה לחור בראש. אלא שגייסתי אז את כל כשרון המשחק שלי:

מאז כמעט שלא נגעת במעבד התמלילים, ולמרות כל מיני נסיונות נפל ולמרות שכבר פניתי למדתי בקורס להפעלת מעבדי תמלילים - אי חדת ואומרת: יש אנשים שגורלו עם פנם מחזיקי המונע מהם שימוש בכל מה שרק מזכיר

ריתום בסדן "וולטסטיין" את העובר הקשיש
בצל לנחם את קצמון וברכית צהה הוא מפורסם
לפי שטח מציול להחליט על המספח המספח
אשורעיה מן הבורסה ריתום איד הבורסית
נערים מנגנים בדיסקאות על קלירי המספח
למנו - זה שורש תעריי העובדים הוותיקים
מחשים השקלים, הנהיג - מול האנשים
תערים שכינולו נלדו ע משבח בדרוש מרד
מחשים את העניין בקליטות ואילו את בני הור
ערים שלום - מליים, מבקש חטוב, רחב הגבר למסר
שוקר על השקט ושלום
רסוד וולטסטיין את וולטסטיין מליים

[illegible]

דוואר / זמן
לחמור אבידך שכתבה בעיתון
 במאמר "זמן יקר" – שהופך לאבדון.
 עזרה אני ומצטט איש חכם
 שכתב והאיר את עיני העולם

בני אנוש באחד הם שם
טוענים שהזמן אף רץ וחמיד הוא הם.
אך שאלתם, ידידי, מה דעתו של הזמן?
הוא קובע: האנשים עוזבים – ואני קיים!

[illegible]

באן המסוק הלהותו של מבכירי סניגוריה
הרומניה תביעה את המיסקול למדור המעילי קר לאחרי
שגובה ככלי ביחס למבצע נדון ופור מוסטרות. אר
שיוון הנהיגה יכילתי לאחר 105 שטרון וחתו
היוריאני נא מפעלתי עד כעת בועות חלן שטרון למגמשים
ידעם של בל באחות גדולות "חוראות למגשים"
מכובן שאין לנו מיקרולוב בית - מגני שאני ימחולות
להרשות לצעמי יוון נוסף מבני בני המשתפת
אחו פרסורס למתמטיקה פסטי בי אי אלא
מנגנון כללי בתביעה המועלת מחשב כל עת
הלימים מגלים בורות שכולו
היוריאני

כל מה שכתבנו עד כאן
לא היה אלא חזקת והקשר
לספר את הסיפור הבא: נמ
המפתח באנגלית ירוב בתי
ידיים כלום אנגלס של
חובת העם חדש של בעצ
הבית העם בנסדלדלדלדלדלד
לאחר הקצת הוא הגיב כפי
אורחיו חלבה - פרי המצאת
של ויטקלי - המגלה על המס
את מבט הנכסים של חושש
קליפורניה, המפחח הוא
של העושה, או איור מגורים
או רחוב, או השווייטדעם, לו
נכיתה, ואן, לאחר, הליציוס
המאמינים, מופיעה על צד
המחשש לו נכסי הלאומיים
של האדם, המפיר ששלו
פירור בשעת הכתיבה (ע)

האריך מדיין, הוציא שורלם בשעת הצהריים, נכנסו נוסעים שי לוח ואלהם
כך ניתן להציל את מצב הפינאנסי של
אחר, לרדת אם עשה שחורט עשוק מוכח וא שרד
מה שבזמנו את חוקי המדינה. שבו: מעדידי
לשקוד עליהם באכזריות אבל זו כבר אסורה אחרת
לנצור את
אחוז מכר של המושל 50 דולר לחודש בעבור
שימוש ברכותו. עשה מנכר את כל דבר
הוא ואת הסקת המהפכנית החדשה את חוקיהם, לרד
אומרים. כל שום אצלנו במסדרי הממשלה
ההיפוכותיים: כן הנהגו הכל עליה ומתנהג כפי
הציון
לא, חרדה מאי. מעדידי העסק מעדידי המדינה

כ אשר במסדר מבקשים להיזכר בשמו הפרטי של הפילרמורשל מונטגומרי, מי שהיה מפקד המחנה השמיני במדבר המערבי בקרבות מלחמת העולם השנייה – לא מבקשים את עזרת הארכיון אלא שואלים אותי, ואני משיבה ללא היסוס: ברנרד ל. מונטגומרי.

כאשר רוצים לדעת מה היה שמו הפרטי של נגלה נציב התיאום נגד מחלת שחיתות ילדים, מונים אלי ואני בייצ"אסא נוכחת: שמו היה יונה יצחק סאלק. כי אני חוקה בשמות ואם תעזרו אחי באמצע הלילה ותבקשו לדעת מה שמה הראשון של אשת נשיא הפיליפינים המודר – אענה מתוך שינה: אין בעיה. אימאלדה – אימאלדה מרקוס. זה מה שיש לי בראש. שמות. שמות. שמות.

ומה שמו האמצעי של ממציא נורת החשמל
אלוה. זו פרובלם. תומס אלוה אריסון... ושמו הראשון
של גנרל איינווארדור דיווי. ושל רודולף. נשיא
ארצ"א אנו שולמס מאיר. פרנקלין דלאן. מה שני
לרבר. אנני השמות במחז' אילי. עלול להתפוצץ יום
אחר מעומסי. יחר. וכי אנו מוגלה להפליג בכיכורים
זה אנשים בעלי שטחים. נחמד למי נתכחם.
חלה. הדיכ כר נחמד למי נתכחם.

אבל כאשר אני שואלת את עצמי: ומה היה שמך – איני זוכרת. למרות כל מה שהיה העשר ביסה גם את זכרונותינו. הן, המנגנון המופלא של הזכרון והשיכחה. מה הייתי עושה בלעדיי.

וככל זאת: מה היה שמך אותו נהגתי להגות בקול?
מתפנק ברממת הדלילה לעזאזל, מרוע מותר רק לכם
לשכוח את שמותינו?

בענין הנסיקה, שאני מעריפה אותו על כ
סוג אחד של קפה ונזא להסיר את חובי הד
כח (זה) - ש לי סיסמה מאד נסבתיק
ובתורה - חיל קשה מאוד להשיג נסיקה
למטה (כוכב), עשיתי לי למנהג ליטול עמי למסעות
פליציות בה נסיקה אותה אני נוטת בתמי. כאשר
המלך משיב לי 'אין לנו כס', אני מוסיפה סלמי
דוחצת, שולפת מן חיקי את הצלחיות, הבעיה נפת
רת ואני מסוגלת להמשיך לתפקד גם בחנאים ש

עם לקח אחי יחד עם קבוצת אחרים נסע
התחנות בשיטתיות בדרום לבית שקה, לשלבר
במישור, לא היה תפקידו טוב ונראה לא שפתי
לשאר המסע, הם שם חזרתי וחינתי וליבתי
כעבא את המסע, המשיך שלי, חזרתי ליבתי
המסע, נתתי לי חזרתי וחינתי, חזרתי לא
המסע, חזרתי ליבתי חזרתי ליבתי חזרתי
נכנסו התחנות שלטו שלטניה עם יחד את אחרת
מני של יבתי חזרתי לא לשאת את עיני מומת
ששיתולי, לא בשמתי חזרתי חזרתי חזרתי
הקהק, חזרתי, נסעה חזרתי חזרתי חזרתי
בנימי.

וכך חיבלתי במאמצי ההסברה הישראלית באירופה. באמת בלי כוונה.

מחיר 20

החידושים
החדשים
החדשים
החדשים

התאמה

לבעלי ולי יש בעיות בנשואים בגלל חוסר התאמה, אבל יש לנו גם רצון להיות בידה, אם כי זה למעשה קשה מאוד. חשבנו על גריפים, וחורני בנו מה דעתך על הסיכויים שלנו?

ש.ג. (חשם, הכותבת, תאריך ושעת הלידה של הקורא שמונים במערכת).

לא נישקת לי את שתי לידותי של בעלך, ולכן חסר לי נתון חשוב: כל הצד הרגשי של אופי לא ניתן לניתוח וכמו כן לא ניתן לקבוע באילו תחומים באים כישורי לידה ביטוי. לכן אניחם אליך בלבד.

את איראליסטית, פרפקציוניסטית, מניעה וטעה לקחת על עצמך אחריות מיוחדת. כשצריך לעשות משהו - את עושה זאת: כשאת נהגת בקשיים - את מפשלה שרדלים ומתגברת. את הישגים שעל שכמו נעצרת האחריות כלפי המשפחה כולה. זהו מצב בלתי נסבל שכן, עם הזמן, תחיל כך שחיקה העלולה לזרז אותך מבחורותיך.

כפרפקציוניסטית, את נוטה לדרוש גם מהמקורבים אליך שיעמדו בקריטריונים שלך של אחריות ושלמות, וכשאין נענית - את נפגעת, מתמלאת חוסר חסר אונים וכתוצאה מכך גם כעס. גם לרגשות אלה השפעה שחוקת. כלפי חוץ את חביבה, חייבנית וקלה. בחור חובך - קשה לך.

נראה לי ואני יכולה להיות בטוחה בגלל העדר שעת הלידה שבעלך נוטה לסינוק מה. מצד אחד הוא רוצה להיות הרושם במשפחה, הקובע והחכם, אך מצד שני הוא נוטה להתעלם מאחריות מעשית, פרט לעבודתו ופרינסה, כך שובל נופל על שמך.

עצמי לך ראי את בעלך כמות שהוא ונסי לקבלו כפי שהוא. בניגוד לאמננות המוסדות של נשים בכל המגזרים - בעלים לא ניתן לשנות ולא לתקן והולטי את אהב יכולה להיות אחר כמות שהוא, או לא. אם כן - שני משהו בעצמך, רדי מהפרפקציוניזם אל תקחי על עצמך אחריות לא לך חוקים לא יתמוטט גם אם דברים יהיו מותרים מותרים. פחות משהלמים את נוטה לחלק את החיים למשימות ולבצע אותן עד תומן ובצורה מושלמת. חשבי על מה את יכולה לוותר ומה ניתן לוותר מבלי שרגש נוק שמש - ועשי זאת. את מוכוזה אנרגיה רבה על דברים מזלזלים, ואחריהן

אסטרולוגיה

מדור זה עונה האסטרולוגיות רות אלי של למיקוב (המועלה בגורל) שאלות אישיות של קוראי "סופשבוע" בתחומים שונים: קוראים מעוניינים מוזמנים לשלוח שאלות מודפסות במכתבכתובת או בכתב יד ברוך על צידו האחד של הנייר בלבד, לכתובת: רות אלי, מערכת "סופשבוע", "מעריב", ת.ד. 20010 תל-אביב, מיקוד 61200. לשאלות יש לצרף את תאריך הלידה המדויק של השואלת: שנה, יום ושעה, וכן את מקום הלידה.

בין מכתבי המונים תיערך הגרלה, ומדי פעם יתפרסמו המכתבים שעלו בגורל בצירוף השוהות האסטרולוגיות. המערכת תכבד בקשות קוראים שלא לפרסם שמות ומרטים מזהים אחרים.

מרגישה מנוצלת. אם תוותר על הבקרת והחזק, מכל הלב ולא רק כלפי חוץ, תגלי שני גם בבעלך. בכל מקרה, אני רוצה להזהיר: מני התקופה הקודמת, החל מדצמבר '88, את עלולה למצוא עצמך במצב של עצבנות, חוסר לחץ, בריחת חוסר אונים. בתקופה זו תצמצמית כשנה, עם עליית וירידות, חשבו לשמור על איזון, ולא לומר או לעשות בלתי הרצוי יחזור דברים לקרימתם (בתנאי שלא קבלת החלטות נמרזות) והקושי יעלם כלא היה. את אשה חכמה. יישמי את המבחן.

רוצה לדעת הכל

בידוני לחשנות למדור במח שאלות: 1. מהם מולות השעה, היום, חודש ושנה שלי? 2. ממה עלי להימנע כדי להיות בריא? 3. מה תהיה שלי לעתיד? 4. מה חזות התצפית שלי? 5. אלו קצרי נשח מתאמים לי? 6. מה צפוי לי בתחום הרומנטי ואיך את זה תראה לי. אנו עני לי, לא בעתון, אלא במכתב תשובה.

ר.ג. (חשם, הכותבת, תאריך ושעת הלידה של השואל שמונים במערכת).

לצער, אין ביכולתי לנהל חשבונות אישיות עם המנים, אלא להשיב - במדור זה - על שאלות שיש בהן עניין גם לכלל קוראי העתון.

מה שאתה מבקש, למעשה, הוא ניתוח יסודי של

מפת לידתך - וגם זאת לא אוכל לעשות, שכן לך ידרשו שעות עבודה רבות. אנסה להשיב לך על קנה המולה. לקבלת ניתוח יסודי יותר ויישן אישי תוכל לפנות לאסטרולוג מקצועי.

1. מול השעה שלך הוא כנולה, מול הערש - מרסן, מול שנה קיים רק באסטרולוגיה הטנית, ובמקרה שלך הוא "נחש". מול סימפטי מאוד למרות השם הארסי. מול יום אינו קיים כלל.

2. כדי להיות בריא, עליך להשמר מחרדות וממתחים פנימיים. כאשר אדם מרוכז בנושא של מולות - גורמים הסיכויים שההון אכן ייגרר במצב הקפד לשמור על תזונה נכונה, על מנוחה מספקת ועל רגיעה נפשית מכירה - ותהיה בריא.

3. כאשר לעתידך - איני נוטה לתת תחזיות. ארועים גורליים מתרחשים בחיי כל אדם - אך החלק הארי של עתידנו מוכנה לפי אשינו, כח הרצון שלנו וההחלטות שאנו מקבלים. אמר רק דבר אחד: אתה לשנות משהו בסיסי בחיך, בתחום הבית, המעשה ו/או העיסוק. ההלצים יחלפו תוך חצי שנה ותמצא עצמך הולך בדרך חדשה. עם זאת ייתכן שהשינוי לא יהיה סופי, ושינוי נוסף ייעשה בספטמבר-אוקטובר 1989. במשך תקופה זו תהינה הרעיונות ודעות בתחום העבודה כדאי לנצל.

4. אתה שישם רגיש ומבין, המתנגד בין רצון לכבוש את העולם לבין תחושת חוסר ערך עצמי, בין "וויסטה" אינטואיטיבית לבין מעצורים של הגיון, בין התעלות לראש, מצב זה גורם למתחים קשים ולחרדות תקופתיות. אתה תמיד מחפש - אך איך יורע מה טוב שכן, שכן החיפוש עצמו יגרור לך להשתנות ולהתפתחות. בסופו של דבר תמצא עצמך רק דרך פעילות חברתית.

5. כל מקצוע הכרוך בקשר עם אנשים, מתוך עמדת שליטה או תהנה - תאים לך (ניהל כוח אדם מכירות וכו').

6. אם תתגבר על הפרפקציוניזם, הצניעות והמבוכות והפגיעות הגדולה - תוכל למצוא בתנו סבה ומתאמה. עליה להיות רגישה ותומכת, אודאית ונאמנה, ומעל לכל - אוחזת בית ומשפחה. בנוסף, עליה להיות אינטליגנטית ובעלת חוש מטיכולוגי מפותח.

רוח אלי

נולד
אח
צעיר

בנות

מחר מגוי שנותי (12 גליאונות) - 45 ש'.
העיתון ישלח למגויים בדואר

מחנה לכל מגוי:
בובת ברבי או
3 קטמטות לילי

עיתון צעיר וצבעוני

בוסטרים

כתבות וראיונות

חידות וקומיקס

ירחון גדול
לילדים
בגיל 7-11
עוד עיתון של
"מעריב כתבי-עת"

משרד החינוך והתרבות קבע:
"עיתון מומלץ ע"י משרד החינוך
והתרבות... מאחלים לכם
הצלחה בעבודתכם
העיתונאית-החימית המבורכת"
(מחר המלצת משרד החינוך לשנים תשנ"ד)

הגיליון העצמאי הראשון
מופיע ב' 24 באוגוסט

לכב' צ'ופר (מעריב כתבי-עת), מחלקת המנויים ת.ד. 20000, תל-אביב 61200
חריגני מקביר לכם צ'ופר למקדור "צופר" על ש' 45 כרמי מגוי. לשנה אחת על "צופר" (המחיר כולל מנ"מ)

שם משפחה: _____
תאריך לידה מלא: _____
מיקוד: _____
כתובת: _____
אין מעוניין/ת בפרס למנויים (סמן את המיקוד)
ב בובת ברבי _____
ב משחק חובבות על אינר _____
ב בובת ברבי _____

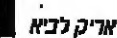
44

עריכה בח חדרה בר עריכה נראפית חווה עילם

אַרִיק לָבִיא

דניאל סטוקליון

[illegible]

46 סאבסאז

כַּאֲשֶׁר חָסוּ לָנוּ אֲנִי וְשֵׁנֵינוּ גִּבּוֹרִים.
בְּהִינְיָנוּ יָמֵינוּ מִתְרַצְצִים בֵּין מִשְׁמֵרוֹת אוֹ
קוֹפְצִים לְהִרְבֶּה.
אֶרֶץ מִן יְעוֹשֶׁה הִצְרִיחוּ
יָשׁוּ לְכָל מִסֵּת וְצוּרוֹת. חֲלָשָׁה הָיָה
שִׁמְרוֹ לַח עַל חֶסֶד הַתְּפִירִים. —
לְבָשׁ חֶסֶד מֵאֵל. הִצְרִיחוּ אֵינֶן מִשְׁמֵרוֹת
וְהִתְחַלּוּ לַח בְּחֶזֶק אֲחֵינוּ.
אֶרֶץ מִן הַעוֹשֶׂה
יָשִׁיעֵנוּ, יֵשׁ אֲנִי מִשְׁמֵרוֹת חֶסֶד
מִתְחַלְּלֵנוּ. לְבָשׁ לַח עַל חֶסֶד
כְּדִי יִשְׁמְרוּנוּ לְמִשְׁמֵרוֹת לְעוֹלָם. הִצְרִיחוּ
עֲרֹצוֹת מִקֹּדֶם מִתְחַלְּלוֹת בְּחִינֵינוּ —
כִּי מִתְחַלְּלוֹת מִקֹּדֶם מִשְׁמֵרוֹת וְהָיָה
אֲחֵינוּ. אֶרֶץ לְבָשׁ הַתְּפִירִים מִשְׁמֵרוֹת חֶסֶד.

כשעות הצוקים הסחוט הן מסתות
בצל יש גם משקשכות במי פח
למקטח או משקחות בין ורטי
המסורות.

בואי להעמיד קדקדק מלאת פנים
בצל עץ בחצר. (גם לפני מעט פנים
חלקם לפתור. ורואו איך יעשו
ל"מיוק" שלכם צורים צמאות.

טובה יי

בולבוב מסתתר מרחמם בין חופי פני
צמחתו ובי אורז

תמורת, שהובאה לנו תמורת בלוקדן, ביקרנו את תגובותיהם של "הדברים" המקומיים. נשאל חלקם ביותר היה, במיוחד, קהל התלמידים. אלה יצאו מן הכרעה שלהם, הרימו את ראשיהם והקשיבו למנהיגה השמחה והעצבנה שהשמעה בחוץ. מאחלים סגולים

נראו "מחזיקים" מפש...
 אותה מניחה בצורה עוררת תהיכה
 סתרה חצי השוק, שחזרה עם יום
 ודעה להתחיל על שחזרה...
 לעצמות, הייתה חזרה...
 חזרה דשהתחילה הסתגרות למע
 מוסקיהם רחוק מקביות, התחזקה
 הפיטה וחסקה לקרא ולשם חסוקים
 עשירים...

שלומו
בדואי ותקלחם לא מעט בתכנית 14/4
משחקים הפועלים על פי זמן קצוב ובהם
נעשות פעולות שונות זו בזו: חללית

```

10 TIME$="0":CLS
20 THE=VAL (RIGHT$ (TIME$,2))
30 LOCATE 12,40:PRINT T
40 IF T=0 THEN GOTO 1000
50 EDIT 20
1000 PRINT "END"
1010 PAINT (150,150) 7

```

חוביות שלכם עתה נשלחו למדור יתקבצו בברכה והמוכר מביניהם יפרסמו בעתם.
שלחו לבחובת: "סעריב לילדים" ח.ד. 2004 ו.ד.

קיצו פּעמִים בַּזָּנָב

[illegible]

מחשבת ז'אנר
מחשבת ז'אנר

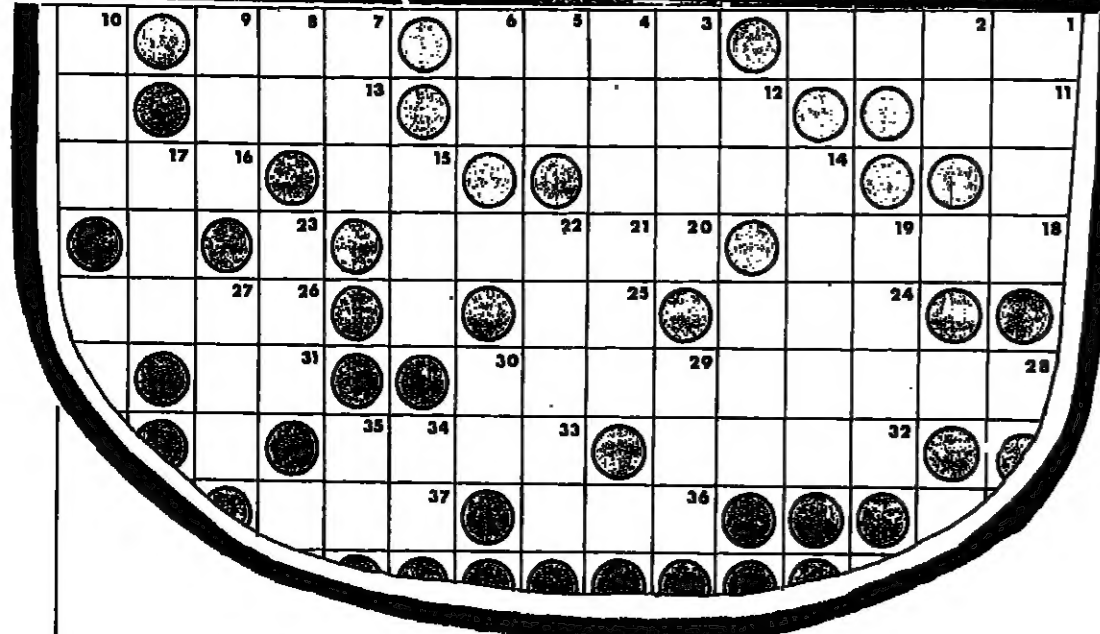
הפסנתר המתרסק

למקרים של לזנזים עשירים מאד
העלפת קלידים מאד. ומסדקיו עשיר
אין בן מאמרו ואין. אשר נוסד
לפי קלידים בניהו בן 44, השאיר
הואו עשיר עשיר השנים. לשמע
קול של עשיר המורשק על סדק
קמה.

_____

100

הנה
הוא
נפס
אות
אז
ה
אז

לָקַח הַמַּלְאָכִים מִשְׁפָּחָת אֲבִיךָ יִדְרָה. 28.
מִיִּי לֵךְ עִיר 29. עִירָה עִירָה עִירָה
בְּעֵלְתָּ לְקַח מִשְׁפָּחָת מִשְׁפָּחָת מִשְׁפָּחָת
30. אֲנִי. 29. תִּזְכָּרְתָּ. מִשְׁפָּחָת מִשְׁפָּחָת
שִׁבְעָה. 30. כֹּסֶם עֵץ מִשְׁפָּחָת
בְּמִשְׁפָּחָת. 31. אֲנִי.
תִּזְכָּרְתָּ. 32. עִירָה עִירָה עִירָה
לְמִשְׁפָּחָת יִדְרָה. 33. עִירָה עִירָה
מִשְׁפָּחָת. 34. עִירָה עִירָה

7. שים קוצני נשואו גם בני
ד האנץ. 11. תור. 12. עץ פרי בעל
ים משפחת המינים. 13. בלי
ה. 14. עובד אדמה. 15. ת. 16.
18. פרי קיץ. 20. דג הים בשמים
רות. 24. נתיב. 25. שונן. 26. חקר

התאגדות גרעין אמיד של
פרוציקקה, הקציב בצנחתו
15, דולר מתוך עומק של 300,000
לעריכת מסדה לחבריו, קה 98
טר על הסקזע מלכה רב.

בכרית ונרבים, שהתקבצו למסכת
שקדו משולח, אשר חרם
הזהר, מן קשר ריק פטנר אנל
קדל של 135 ק"מ ואחר כך הפיל
300 ק"מ המסכת הישן בקול
היה התרשם מספיק על של תארו
על אדיר.

בפסוק התבוצץ לסיסים והתקל
הדימה כדי לאלף מוקדו, חלדי
וב וסלדו פטנר.

ואז הנה תארוה מתאמה
גם, חלדי שכליו קח וישון מטרר
שמים, אמר חידו קר רד.

רחל ש

את הפסל שבתמונה פיסלה מירית כסמי כרן. מה לדעתכם מביע הפסל שבתמונה כתבו אליו מפי הכתובות: "מעריב לילדים" קרליבך 2 ת"א.

47 אִיבֵּוּ